

జ్ఞాన యోగం

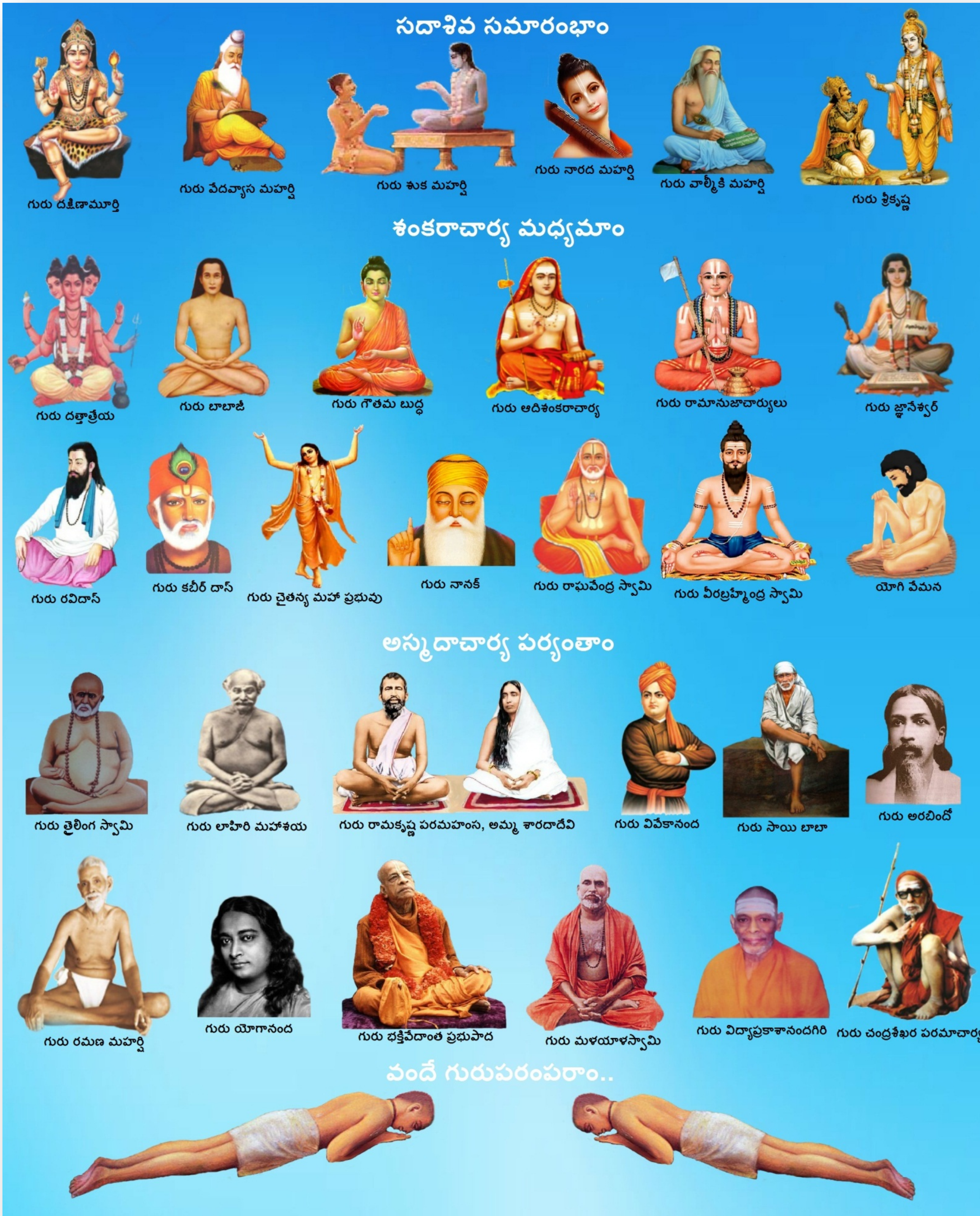
విచారణ

బాలల భోధ

సదాశివ సమారంభాం
గురు దక్షిణామూర్తి
గురు వేదవ్యాస మహర్షి
గురు శుక మహర్షి
గురు నారద మహర్షి
గురు వాల్మీకి మహర్షి
గురు శ్రీకృష్ణ
శంకరాచార్య మధ్యమాం
గురు దత్తాత్రేయ
గురు బాబాజీ
గురు గౌతమ బుద్ధ
గురు ఆదిశంకరాచార్య
గురు రామానుజాచార్యులు
గురు జ్ఞానేశ్వర్
గురు రవిదాస్
గురు కబీర్ దాస్
గురు చైతన్య మహా ప్రభువు
గురు నానక్
గురు రాఘవేంద్ర స్వామి
గురు వీరబ్రహ్మేంద్ర స్వామి
యోగి వేమన
అస్మదాచార్య పర్యంతాం
గురు త్రైలింగ స్వామి
గురు లాహిరి మహాశయ
గురు రామకృష్ణ పరమహంస, అమ్మ శారదాదేవి
గురు వివేకానంద
గురు సాయి బాబా
గురు అరబిందో
గురు రమణ మహర్షి
గురు యోగానంద
గురు భక్తివేదాంత ప్రభుపాద
గురు మళయాళస్వామి
గురు విద్యాప్రకాశానందగిరి
గురు చంద్రశేఖర పరమాచార్య
వందే గురుపరంపరాం..

నన్ను "నేను" తెలుసుకోవటానికి

నన్ను "నేను" మార్చుకోవటానికి

నన్ను "నేను" చేరుకోవటానికి

మరియు అత్యుత్తమ జీవన విధానానికి

కావలసిన భక్తి,జ్ఞాన,కర్మ,ధర్మ సమాచారం ఒకేచోట తెలుగులో ఉచితంగా!

సాధారణంగా వేదాంతం తెలుసుకోవాలనే కోరిక వుంటుంది, కాని గ్రంధాలు అందుబాటులో లేవు. ఇంకొకరి దగ్గర గ్రంధాలు వుంటాయి, కాని జిజ్ఞాసువులకి ఎక్కడ ఉన్నవో తెలియదు. అలాగే కొన్ని లైబ్రరీ లో కొన్ని రకాల పుస్తకాలు మాత్రమే లభ్యం అవుతున్నాయి. మహానుభావులైన సాధకులు, జిజ్ఞాసువులు జ్ఞాన ప్రచారార్థం తాము సేకరించిన విలువైన గ్రంధాలను **ఆర్కైవ్** వెబ్ సైట్ ద్వారా eBOOK(PDF) రూపంలో అందిస్తున్నారు. వారు చేస్తున్న జ్ఞాన యజ్ఞానికి సాయి రామ్ కూడా తమవంతుగా సహాయం చేసే కార్యక్రమంలో భాగంగా వారి గ్రంధాలను సాయి రామ్ ద్వారా కూడా అందచేస్తున్నాము, ఇందుకు మేము వారికి కృతజ్ఞత తెలియచేసుకుంటున్నాము. కనుక ప్రతి ఒక్కరు ఈ సదవకాశాన్ని సద్వినియోగం చేసుకోగలరు. ఇందుకు సహాయం చేసిన ఆర్కైవ్ సైట్(https://archive.org), గూగుల్ సైట్(https://www.google.co.in),మైక్రోసాఫ్ట్ సైట్ (www.microsoft.com) వారికి కూడా మేము ఋణపడివున్నాము. సాయి రామ్ సేవక బృందం కోరుకొనేది ఒక్కటే, ప్రతి ఇల్లు ఆధ్యాత్మిక జ్ఞాన గ్రంధాలతో నిండిపోవాలన్నదే మా కోరిక.

ఈ గ్రంధాలను ఉచితంగా ఆన్ లైన్ లో చదువుటకు, దిగుమతి(డౌన్లోడ్) చేసుకొనుటకు గల మార్గాలు:

1) **ఆర్కైవ్** వారి వెబ్ సైట్: https://archive.org/
2) సాయి రామ్ వెబ్ సైట్: http://www.sairealattitudemanagement.org
3) సాయి రామ్ గూగుల్ సైట్: https://sites.google.com/site/sairealattitudemanagement
4) ఆర్కైవ్ వెబ్ సైట్: https://archive.org/details/SaiRealAttitudeManagement

ఈ జ్ఞాన యజ్ఞం పై గల సలహాలు,సూచనలకు సాయి రామ్ సేవక బృందాన్ని

సంప్రదించుటకు: sairealattitudemgt@gmail.com

సాయి రామ్ భక్తి,జ్ఞాన సమాచారం: https://www.facebook.com/SaiRealAttitudeManagement

సాయి రామ్ భక్తి,జ్ఞాన సంబంద వీడియోలు: https://www.youtube.com/user/sairealattitudemgt

ఈ జ్ఞాన యజ్ఞంలో ప్రతి ఒక్కరు పాల్గొని, ఈ అవకాశాన్ని సద్వినియోగం చేసుకొని,మీరు సంతృప్తులైతే మరొక సాధకునికి, జిజ్ఞాసువులకు మార్గం చూపించగలరని ఆశిస్తున్నాము.

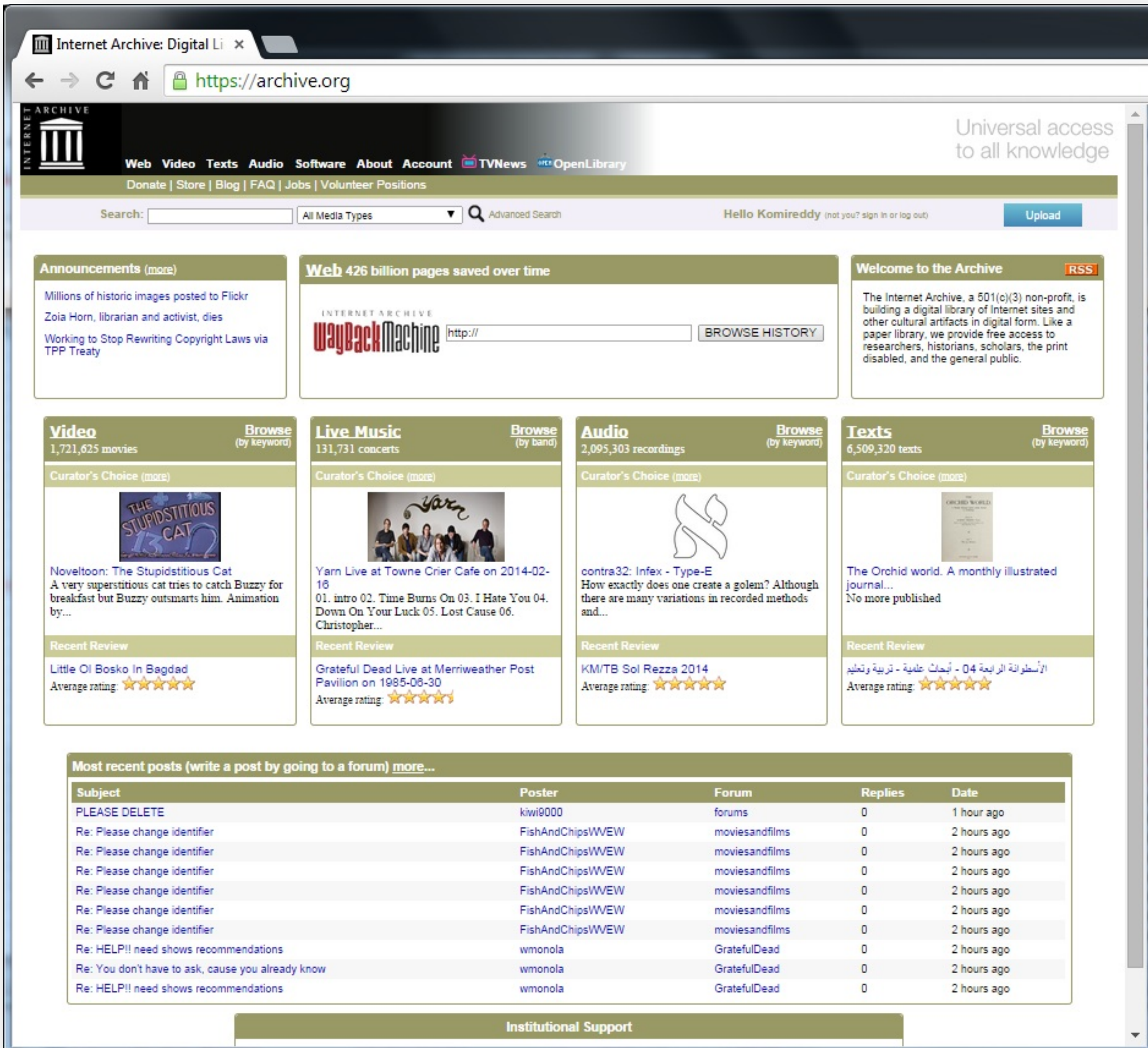
గమనిక: భక్తి,జ్ఞాన ప్రచారార్థం ఉచితంగా eBook రూపంలో సాధకులు,జిజ్ఞాసువులు **ఆర్కైవ్** వెబ్ సైట్ ద్వారా అందించటం జరిగింది. ఈ గ్రంధముపై వ్యాపార,ముద్రణ హక్కులు వారికి గలవు.వారిని సంప్రదించగలరు.

SaiRealAttitudeManagement(SAI RAM) - సాయి నిజ వ్యక్తిత్వ నిర్వహణ(సాయి రామ్)

* సర్వం శ్రీ సాయి నాథ పాద సమర్పణమస్తు*

ఆర్కైవ్ వారి వెబ్ సైట్:

https://archive.org/

అతి విశిష్టం ఈ దానం!

"దానాలలోకెల్లా ఆధ్యాత్మిక విద్యాదానం చాలా శ్రేష్ఠమైంది! దాని తరువాతిది లౌకిక జ్ఞానదానం, ప్రాణదానం, అన్నదానం" అని వ్యాసమహర్షి చెప్పారు.

మన ఆధ్యాత్మిక జ్ఞానం భారతదేశ హద్దులలో నిలిచి పోకూడదు. లోకమంతటినీ ఆవరించాలి! ఇలా లోకవ్యాప్తమైన ధర్మప్రచారాన్ని మన పూర్వులు చేశారు. హైందవ వేదాంతం ఎన్నడూ ఈ దేశం దాటి పోలేదని చెప్పేవారూ, మతప్రచారార్థం తొలిసారిగా, పరదేశాలకు వెళ్ళిన సన్యాసిని నేనే అని చెప్పేవారూ, తమ జాతిచరిత్ర నెరుగని వారే! ఇలాంటి సంఘటనలు ఎన్నోసార్లు జరిగాయి. అవసరమైనప్పుడల్లా, భారతీయ ఆధ్యాత్మిక జ్ఞానప్రవాహం వెల్లువలా లోకాన్ని ముంచెత్తుతూ వచ్చింది.

రాజకీయ ప్రచారాన్ని రణగొణధ్వనులతో, యోధులతో సాగించవచ్చు. అగ్నిని కురిపించి, కత్తిని ఝళిపించి, లౌకిక జ్ఞానాన్నీ, సంఘనిర్మాణ విజ్ఞానాన్నీ విరివిగా ప్రచారం చేయవచ్చు. కానీ ఆధ్యాత్మిక జ్ఞానదానం కళ్ళకు కనిపించకుండా, చెవులకు వినిపించకుండా కురుస్తూ, రోజా పువ్వుల రాసుల్ని వికసింపజేసే మంచులాగా నిశ్శబ్దంగా జరగవలసి ఉంది. భారతదేశం నిరాడంబరంగా, లోకానికి మళ్ళీ మళ్ళీ చేస్తూ వచ్చిన దానమిదే!

మిత్రులారా! నేను అవలంబించే విధానాన్ని తెలియజేస్తాను వినండి. భారతదేశంలోనూ, ఇతర దేశాల్లోనూ మన పారమార్థిక ధర్మాలను బోధించడానికి తగినవారుగా మన యువకుల్ని తయారు చేయడానికై భారతదేశంలో కొన్ని సంస్థలను నెలకొల్పాలి! ఇప్పుడు మనకు కావలసింది బలిష్ఠులు, ఐవసంపన్నులు, ఋజువర్తనులు, ఆత్మ విశ్వాసపరులు అయిన యువకులు. అలాంటి వారు నూరుమంది దొరికినా, ప్రపంచం పూర్తిగా పరివర్తన చెందగలుగుతుంది!!

ఇచ్ఛాశక్తి తక్కిన శక్తులన్నిటి కన్నా బలవత్తరమైంది. అది సాక్షాత్తూ భగవంతుని దగ్గరి నుండి వచ్చేదే కాబట్టి దాని ముందు తక్కినదంతా లొంగిపోవలసిందే. నిర్మలం, బలిష్ఠం అయిన 'ఇచ్ఛ' (సంకల్పం) సర్వశక్తిమంతమైంది. దానిలో మీకు విశ్వాసం లేదా? ఉంటే మీ మతంలోని మహోన్నత ధర్మాలను ప్రపంచానికి బోధించడానికై కంకణం కట్టుకోండి. ప్రపంచం ఆ ధర్మాల కోసమై ఎదురుచూస్తోంది. అనేక శతాబ్దాలుగా ప్రజలకు క్షుద్రసిద్ధాంతాలు నేర్పడం జరిగింది. వారు వ్యర్థులని ప్రపంచమంతటా బోధలు జరిగాయి. ఎన్నో శతాబ్దాల నుండి వారు ఈ బోధనల వల్ల భయభ్రాంతులై, పశుప్రాయులైపోతున్నారు. తాము ఆత్మస్వరూపులమనే మాటను వినడానికైనా వారెన్నడూ నోచుకోలేదు. "నీచాతినీచుడిలో కూడా ఆత్మ ఉంది. అది అమృతం, పరమ పవిత్రం, సర్వశక్తిమంతం, సర్వవ్యాపకమైనది" అని వారికి ఆత్మను గురించి చెప్పండి. వారికి ఆత్మవిశ్వాసాన్ని ప్రసాదించండి. ❖

మూలం: శ్రీ రామకృష్ణ ప్రభ - ఫిబ్రవరి 2014

Dr. K. Dayananda Swamy

బాలబోధ

[అను సంక్షిప్త పరిపూర్ణబోధ నాటిక]

రచయిత :

యిలపకుర్తి వీరవెంకట రామచంద్రరావు B.A., B.L.,

నరసాపురం

వెల : 6-50

శ్రీ గురుభ్యోనమః

గ్రంథకర్త తొలిపలుకులు

శ్లో॥ గురుర్బ్రహ్మ గురుర్విష్ణుర్గురుదేవో మహేశ్వరః
గురుసాక్షాత్ పరబ్రహ్మ తస్మై శ్రీ గురువేనమః

1970, 1971 సంవత్సరములలో యీ చిన్ని పొత్తము నా సంపాదకత్వమున వెలువడిన రాజయోగి వేదాంత మాస పత్రికంలో ప్రతినెల భాగములుగా ముముక్షువులకు యీ గ్రంథము మిక్కిలి తోడ్పడుననీ, గ్రంథరూపమున వెలువర్చిన శాశ్వతముగా నుండుననీ, మిత్రులు, భక్తులు ప్రోత్సహించిన కారణమున యిప్పుడీ గ్రంథమును ప్రకటించుచున్నాను. రంగ స్థలిపై, నా ఆత్మీయ సోదరులు శ్రీ జంగా లక్ష్మీనరసయ్య గారు (ఖమ్మం) దీనిని ప్రదర్శింపచేసి ప్రేక్షకుల కానందము కలిగించిరిమని నాతో చెప్పియుండుటచే యీ గ్రంథమునకు "సంక్షిప్త పరిపూర్ణబోధ" నాటిక అను నామాంతరము నుంచడమైనది.

ఇందు మొదటిరంగమును "బొమ్మలకొలువు" అను పేరుతో విజయవాడ కాపురస్థులు, కె. బి. యస్, కాలేజి హిందీ లెక్చరరు శ్రీ *B. V. S. S.* సత్యనారాయణ.*M. A.* గారు పత్రికలో ప్రకటించవలసినదిగా కోరి పంపిన వ్యాసములోనుండి గైకొని యీ నాటికకు నాందీ ప్రస్తావనగా యుండుటకు తగిన రీతిగా ప్రథమ రంగముగా రూపొందించడమైనది. వారికి యిందు మూలముగా నా కృతజ్ఞతలు తెలుపుకొనుచున్నాము.

ఈ గ్రంథ ప్రథమ ముద్రణా వ్యయమునకుగాను ప్రస్తుతం, విశాఖపట్నంలో మిలిటరీ యింజనీరుగా వుద్యోగంలోనున్న, మల్లంపల్లి సుభద్రా సుబ్బారావు పుణ్యదంపతుల జ్యేష్ఠపుత్రుడు చిరంజీవి మల్లంపల్లి వీరభద్రరావుగారిచే షుమారు 5 సం॥ల క్రితమే రూ. 500/-లు సమర్పింపబడినవి. కాని 4 సం॥ల పాటు నేను వ్యాధిగ్రస్తుడనై యుండుటచే గ్రంథముద్రణ కొనసాగలేదు. ఇపుడు కాగితము ఖరీదు, ముద్రణా వ్యయము కూడ విపరీతముగా పెరిగినవి మిగతా వ్యయమునంతయూ తాను భరింతునని ప్రస్తుతం విజయవాడ కాపురస్థులు సుభద్రా శ్రీరామమూర్తి పుణ్యదంపతుల ద్వితీయపుత్రరత్నము చిరంజీవి, మంచిరాజు శ్రీనివాసమూర్తి వాగ్దానము చేయుటయేగాక, తన పర్యవేక్షణక్రింద తొలి మలి ముద్రణ చేయించు భారముకూడా తనే స్వీకరించినాడు. యీ చిరంజీవులిద్దరూ నావల్ల పరిపూర్ణ బ్రహ్మోపదేశము పొందు చక్కగా బోధనా కళింపు చేసుకున్నారు. ఇందు శ్రీనివాసమూర్తి బోధాధికారి కూడనై "విజ్ఞానానంద" బిరుదాంకితుడై యీ పరిపూర్ణ బోధను ప్రచారము చేయుచున్నాడు. వీరిద్దరకూ, గురు పరమాత్మ కృపా విశేషముచే సర్వ శుభశ్రీలున్నూ భ్రాంతిరహిత స్థితియున్నూ కలిగి శాశ్వతపునర్జన్మ రాహిత్యము సిద్ధించుగాకయని ఆశీర్వదించుచున్నాను.

ఇట్లు

నర్సాపురం | గ్రంథకర్త
1-3-1980 | యిలపర్తి వీరవెంకట రామచంద్రరావు

కృతి సమర్పణము

పద్యకుసుమాంజలి - చతుర్థపుష్పము

ఆ॥ వే॥ విద్యకందె, బ్రహ్మవిద్యకందెను, వారి
కంబుకందె గూడ కఠినమై, య
గోచరంబు నగుచు, గురుగోప్యమై యొప్పు
పూర్ణబోధనిందు పొందుపరచి

మంజరి : ఈ చిన్ని పొత్తంబు నీ పూజకొరకు
వ్రాసి రేకులు విడదీసి తిన్మున్న,
తిరిగి వానిని చేర్చి దివ్యప్రసూన
పరిమళ శ్రీలు గుబాళింపజేసి

నీ పాద పూజార్థమీ పూవునిడితి
స్వీకరింపుము దేవ శ్రీ దయానంద
పొన్నాల రాజేంద్ర పూర్ణయోగీంద్ర
విజ్ఞాన ఘనసాంద్ర విబుధామరేంద్ర !

శ్రీ గురుభ్యోనమః

బాలబోధ

(మొదటి రంగము)

ప్రవేశము : (వీధిలో) బొమ్మలవాడు : బొమ్మలోయమ్మ! బొమ్మలు! దొరబొమ్మలు, దొరసాని బొమ్మలు, దేవుడి బొమ్మలు, పక్షుల బొమ్మలు, జంతువుల బొమ్మలు, రకరకాల బొమ్మలు.

పాప : (ప్రవేశించి); అమ్మో ! నీ బండిలో ఎంత అందంగా పేర్చావు !

బొ : బొమ్మలకొలువు ఇలా పేర్చరు. మెట్లుమెట్లుగా పేర్చాలి. క్రిందమెట్టులో రకరకాల చెట్లు ఉండాలి. ఆతర్వాత మెట్టుమీద తిమింగళము, మొసలి, చేప, కప్ప యిలా నీటిలో తిరిగే జంతువుల బొమ్మలు పెట్టాలి. తర్వాత మెట్టుమీద నెమలి, చిలుక, కాకి, గ్రద్ద, కొంగ, హంస లాంటి పక్షి బొమ్మలు పెట్టాలి. ఆ తర్వాత సింహము, ఏనుగు, గుఱ్ఱము లాంటి భూమిమీద తిరిగే బొమ్మలు పెట్టాలి.

పాప : మరి తాతా ! దేవుడి బొమ్మలు ఎక్కడ పెట్టాలి! మనుష్యుల బొమ్మలు ఎక్కడ పెట్టాలి ?

తా : ఇవన్నీ పెట్టాక మనుష్యుల బొమ్మలు పెట్టాలి. ఎందుకంటే మానవజన్మ ఎత్తడానికిముందు క్రిందమెట్లమీది

బొమ్మల్లాంటి ఎనుబది నాల్గులక్షల జీవరాసుల జన్మలు ఎత్తాలి. మనుష్యుల బొమ్మల్ని పెట్టేక దేవుళ్ళబొమ్మలు పెట్టాలి.

పా : తాతా! ఆ బొమ్మకి చెవుల్లేవేం ?

బొ : అవును అచ్చుగుద్దుతుంటే సరిగాపడలేదు. దేవుని దృష్టికే లోపం ఉంది తల్లీ. ఒకనికి రూపం అంతా యిస్తాడు కాని మాటఉండదు. దేవునిదృష్టిలో అందరూ సమానమే అయినా (ఒకణ్ణి బాగా సృష్టిస్తాడు. అయితే యింకొకడికి) కన్నో, కాలో, చెయ్యోలేకుండ సృష్టిస్తాడు. ఒకణ్ణి ధనవంతుని ఇంట్లోను. మరొకడ్ని దరిద్రుని యింట్లోను సృష్టిస్తాడు. ఎవడుచేసుకొన్న కర్మాను సారం వానికి లభిస్తూవుంటాయి.

పా : తాతా! మరి దేవుడు ఒకడే అంటారేం ఇన్ని దేవుళ్ళున్నా రేమిటి తాతా!

బొ : మంచి ప్రశ్న వేశావు, నేను చెప్పేది జాగ్రత్తగా విను. లేకపోతే అర్థంకాదు. పూర్వం ఇన్ని రకాల దేవుళ్ళు లేరమ్మా అసలు అపుడు దేవుడికి ఆకారంలేదు. మన వేదాల్లోవున్నట్టుగా పంచభూతాల్ని (అంటే ఆకాశము వాయువు, అగ్ని, నీరు, భూమి) సూర్యుడ్ని, చంద్రుణ్ని మొదలుగు వారిని ప్రార్థించేవారు. ఆతరువాత పాముల్ని చెట్లని పూజించేవారు. కొన్నాళ్ళు పోయాక భూమి మీద కొంతమంది దుర్మార్గులుచేరి ప్రజలను బాధిస్తూ వుంటే వీళ్ళ బారినుండి రక్షించిన రాముడు, కృష్ణుడు మొదలగువారిని ప్రజలు తమ దైవమని తలంచి వాళ్లనే

ఆరాధిస్తూ ఉండేవారు. అలాగే ప్రజల్ని మంచి మార్గంలో పెట్టడానికి కొంతమంది కొన్ని మతము లను స్థాపించి ఆ సిద్ధాంతములను ప్రజలకు బోధించే వారు. క్రమక్రమముగా కొందరికి గుళ్ళుకట్టించి వారి విగ్రహములను ఆగుడిలో ప్రతిష్ఠించేవారు. ఈవిధముగా ఇప్పుడు అనేక దేవుళ్లు తయారైనారమ్మా.

పా : తాతా! అయితే వీరిలో నిజమైన దేవుడు ఎవరు?

బో : అమ్మా! ముందే చెప్పానుకదా దేవుడికి ఆకారంలేదని కంటికి కనిపించేదంత ఎప్పుడో ఒకప్పుడు కనబడకుండా పోతుంది. అందుచేత ఆకారంవున్న వస్తువేదైనా. దేవుడు కాదు. నిజమైన దేవుడి గురించి చెప్పేవారే గురువులు. దేవుడి గురించి బోధించేవారు దేవుడితో సమానమే. వీరే చెప్పకపోతే మనకు దేవునిగురించి తెలియదుగా.

పా : మాబాగా చెప్పావు తాతా! మా బడిలో మేస్టారు కూడా యిలా చెప్పరు. నువ్వు చెప్పినట్లు పేరుస్తాను. యివిగో డబ్బులు. వచ్చేవారమే దసరా, ఆ రోజున వచ్చి నేను పేర్చిన బొమ్మల్ని చూచి ఎలా పేర్చానో చెప్పుదువుగాని, ఏం వస్తావు కదూ! నా సందేహాలు బోలెడున్నాయి. అప్పుడు చెప్పాలి సుమా!

బో : అలాగే తల్లీ తప్పకుండా వస్తాను. ఇదిగో బొమ్మలు చక్కగా పేర్చామరి.

నిష్క్రమింతురు.

బాలబోధ

(రెండవ రంగము)

పాప : రా తాతా! రా! మా బొమ్మల కొలువు చూచి బాగావుందో లేదో చెప్పాదువుగాని.

తా : (వచ్చిచూచి) బాగావుందమ్మా నేను చెప్పినట్లే పేర్చినావులే!

పా : కూర్చో తాతా! నేనడిగివన్నీ చెబుతానన్నావుగా మరి దేవుణ్ణి గురించి గురువు చెప్పందే మనకు తెలియదన్నావుగదా! గురువునకెట్లా తెలిసింది తాతా?

తా : తన గురువు దేవుణ్ణి తనకు చూపిస్తే ఆయన చూచినాడమ్మా! అందుచేత ఆయన చెప్పగలడు తల్లీ!

పా : తాతా! దేవునికి ఆకారం, రూపంలేదన్నావుగదా! ఆ దేవుణ్ణి అసలు చూచుట ఎల్లాగు?

తా : పరిశుద్ధాంతఃకరణగలవారి మనస్సు స్వచ్ఛంగా అద్దములాగా వుంటుందమ్మా. ఆ మనస్సునకు గోచరిస్తుందన్నమాట.

పా : రూపమే లేనిదెట్లా గోచరిస్తుంది తాతా?

తా : మనస్సు ఏ రూపమేనా ధరిస్తుంది. మైనంచేత ఏఆకారమేనా కల్పించినట్లే!

పా : అర్థంకాలేదు. రూపమే లేదంటావే! మరి ఏ రూపం లేనిదే ఏ రూపంలో గోచరిస్తుంది?

తా : గురువు, శ్రుతియుక్తి అనుభవములచే ఆదేవుని రూపము ను మనస్సునకు తోపింపచేస్తాడు. శిష్యునియొక్క శుద్ధ మనస్సు ఏకాగ్రమై ఆ రూపరహితమైన దానిని గ్రహించును.

పా : రూపంలేని దానిని ఎట్లా తోపింపచేస్తాడు?

తా : రూపం లేకపోవుటే దాని స్వరూపము.

పా : అయితే అపుడు గ్రహించే మనస్సుగూడా రూపం లేకుండా పోవాలిగా! మనస్సు ఆరూపం వహిస్తుందన్నావుగా మరి

తా : శహభాష్! బాగా గ్రహించేవమ్మా! మనస్సపుడు తన రూపం కోల్పోతుంది.

పా : మనస్సు ఆ రూపము వహిస్తే యింక మనిషి ఎట్లా జీవితం గడుపుతాడు?

తా : ఆ అరూపస్థితి (అమనస్క స్థితి) ఎంతో సేపుండదమ్మా మళ్ళీ మామూలుగా అన్ని విషయాలు తెలుసుకొంటుందిలే!

పా : ఏమిటా విషయాలు? వానినెట్లా గ్రహిస్తుంది?

తా : చెవులద్వారా శబ్దము, చర్మముద్వారా స్పర్శ, కంటి ద్వారా రూపం, నాలుకతో రుచి, ముక్కుతో వాసన గ్రహిస్తుంది.

పా : మనస్సు అరూపం వహించడమంటే వీనిని గ్రహించ వుండడమేనా?

తా : ఎంతబాగా తెలుసుకొన్నావమ్మా తల్లీ

పా : అయితే మనస్సు ఆరూపం చెంది తెలుసుకొనే దేవుడు రూపం లేని వాడంటే ఈ శబ్దం వగైరాలు ఆ దేవుని యందు లేవా!

తా : వున్నాయిగాని, ప్రపంచంలో వెలియబడేటంత స్థూల రూపంగా లేవు సూక్ష్మంగా మర్రిగింజలో మర్రి వృక్షమంతటా దాగివున్నట్లే దాగివున్నాయి.

పా : అట్లయితే దానిని కేవలం నిరాకారం అనడం ఎలాగు? మర్రివిత్తనంలో చెట్టు కనబడలేదుగాని ఆ విత్తనంలో నుంచే ఆ చెట్టు వస్తూంది.

తా : అవునుతల్లీ! అట్లాగే నిరాకారంగా వున్న ఆ దేవుడు, ఆకారం వహిస్తున్నాడు. ఈప్రపంచంగా అవుచున్నాడు.

పా : అయితే దేవుడు ఒకప్పుడు నిరాకారంగానూ ఒకప్పుడు ఆధారాలతోను వున్నాడన్నమాట! అసలు దేవున కెప్పుడూ ఏ ఆకారము లేదన్నావే!

తా : అవునమ్మా. ఆ అసలు దేవుడు మాటకూ మనస్సుకూ కూడ అందడమ్మా!

పా : ఆ దేవుడే నాకా-వాలి. ఆ దేవుణ్ణి గురించి చెప్పుతావా?

తా : మళ్ళీ మాటు చెపుతానులే యిక పోవాలి.

(అని నిష్క్రమించును)

బాలలబోధ

(మూడవ రంగము)

పా ; ఏమండోయి తాతగారూ నమస్కారం రండి యిటు రాకుండా వెళ్ళిపోవుచున్నారే!

తా ; (వచ్చి) యిదేమిటమ్మాయ్! నాకు నమస్కారం చేస్తున్నావు! నీవు పెద్దింటి బ్రాహ్మణ పిల్లవు నేను శూద్రోణ్ణి

పా ; అట్లా కాదు తాతగారూ! మీరు దేవుణ్ణి గురించి చెప్పుతున్నారు. కనుక దేవునితో సమానమే. దేవుణ్ణిగూర్చి చెప్పువాడే గురువని మీరే అన్నారుగదా మీరు గురువులు కాని సామాన్యులుగారు.

తా ; వేయి వరహాల మాటలన్నావమ్మా!

పా ; మరి చెప్పండి తాతగారూ! మాటకూ మనస్సులకూ అందని ఆ దేవుణ్ణి గురించి

తా ; ఏం చెప్పను తల్లీ! ఆ దేవునివల్ల నీకేంప్రయోజనం తల్లీ! ఆ దేవునివల్ల నీకే కోరికలు సిద్ధిస్తాయి?

పా ; తాతగారూ నాకేమున్నా కోరికలుంటేగా!

తా ; ఏ కోరికలూ లేనపుడు ఈ అడగటం వినటం దేనికమ్మా!

పా ; ఏమోనండి తాతగారూ, నే చెప్పలేనండీ, ఎదురుగా కానవచ్చేదంతా తెలుస్తోనేవుంది. ఈ కానవచ్చేదానిని పుట్టించేవాడు ఒకడుండాలనీ తెలుస్తూనేవుంది. మేము మట్టితో బొమ్మలుచేస్తాము. బాగుండకపోతే మళ్ళీమట్టి

వుండగా మార్చి యింకో బొమ్మ చేసుకొంటాం, అదీ బాగుండకపోతే ఆమట్టినే మార్చి మరొకదాన్ని చేస్తాము నిజంగా ఆ మట్టికే తెలివుంటే మేము పెట్టే బాధలకు ఎంత క్షోభపడుతుందో! యీ ప్రాణులన్నటికీ తెలివుంది గదా! యివి ఆ సృష్టికర్త చేతుల్లోపడి క్షోభపడవా? పడుచునే వున్నాయి కూడాను. కనుక అసలు పుట్టకుండా నేవుంటే యెంత బావుంటుంది. తాతగారూ!

తా ; ఇన్ని కబుర్లెక్కడ నేర్చినావమ్మా! నిండా పదేళ్ళైనా లేవే!

పా ; ఎక్కడా నేర్వలేదండి. ఏమిటో లోపలనుంచి ఒక ఆవేదనతో యీ ఊహాలన్నీ వాటికవే తోస్తున్నాయండి.

తా ; అదేనమ్మా పూర్వజన్మ సంస్కారమంటే.

పా ; ఆ పూర్వ సంస్కారాలు ఎక్కడ దాక్కొనివున్నాయి తాతగారూ.

తా ; అంతఃకరణ (అనగా నీ మనస్సు) యందేవున్నాయి.

పా ; ఐయితే యిదివరకు జన్మలలో నుండే అంతఃకరణే యీ జన్మలో కూడా వచ్చిందంటారా?

తా ; అవును తల్లీ! అంతఃకరణ మార్పుచెందదు, అదే ఒక దేహాన్ని విడిచి వేరొక దేహాన్ని గ్రహిస్తూవుంటుంది.

పా ; అల్లాఐతే ఆ అంతఃకరణ లేకుండాచేస్తే యిక జన్మ ఎత్తేదే వుండదన్నమాట!

తా ; శెహబాష్ బాగా గ్రహించినావమ్మా!

పా ; ఆ అంతఃకరణ యెట్లా పోతుందో చెప్పండీ తాతగారూ

తా ; అది గురువు శిష్యునికి చెప్పే గురుగోప్యమమ్మా!

పా ; ఐతే మీరే నాకు గురువులు. నేను మీకు శిష్యురాలను నాకు ఉపదేశం చేయండి స్వామీ; (అని పాదాలనంటి నమస్కరించును.)

తా ; చాల్లే అమ్మా! ఎవరేనా చూస్తే నిన్నూ నన్నూ కూడా చీవాట్లు పెడతారు.

పా : ఏం ఎందుకు పెడతారు? ఏం తప్పు చేసేనని తిడతారు? నా గురువుకు నేను నమస్కారం చేసుకుంటే వారికేం?

తా : నేను నీకు గురువుగా వుండు అర్హత వుండవద్దా తల్లీ? నాయందు సద్గురు లక్షణములున్నాయని నీవు తృప్తి పడాలిగదా.

పా : సద్గురు లక్షణాలేవీ? అవన్నీ నాకు తెలియవు మీయందు నాకు దేవునియందువలె భక్తి పొంగుచున్నది. నేను శిష్యురాలుగా వుండుటకు తగనేమోనని మీయందు నాకెట్టి లోపము గోరించుటలేదు.

తా : ఆ గురుశిష్య లక్షణములేమో యీ మారు చెబుతానులే తల్లీ.

పా : తప్పకవచ్చి అనుగ్రహించాలి స్వామీ!

(అని చెమర్చిన కళ్ళతో నమస్కరించును)

బాలలబోధ

(నాలుగవ రంగము)

పా : స్వామీ! రండి, రండి, అనుగ్రహముంచి చెప్పినవిధంగా వచ్చారు. నమస్కారం (అని పాదాభివందనం చేయును)

తా : శుద్ధ చిత్తోభవ! ఏమి చేయుమంటావు తల్లీ! నీ పవిత్రాంతఃకరణమే నన్నిలా లాక్కొచ్చిందమ్మా.

పా : అంతఃకరణ ఎట్లా లాక్కొస్తుంది స్వామీ?

తా : అందరి అంతఃకరణములూ కలసి ఏక అంతఃకరణంగా అఖండంగా కలసేవున్నాయమ్మా ఒక పరిశుద్ధాంతఃకరణయందు బలీయమగు ఒక సంకల్పం కలిగిందంటే దాని ప్రతిస్పందనము తప్పక కల్గి పనిచేస్తుంది తల్లీ!

పా : నా సంకల్ప బలంచేత మీ అంతఃకరణాలోనే ప్రతిస్పందనము ఎందుకు కలగాలి? యెన్నో అంతఃకరణాలుంటే?

తా : ఎంత గుంపువున్నా అందెవరిని పేరెట్టి పిలిస్తే వాళ్ళే పలుకుతారుగదా! టెలిఫోనులో ఏ నెంబరు త్రిప్పితే ఆ నెంబరునుంచే జవాబు వస్తున్నట్లే.

పా : స్వామీ! యిక్కడ మరో సందేహం, అన్ని అంతఃకరణాలూ కలసి అఖండంగా వున్నాయన్నారు. మళ్ళీ పవిత్రాంతఃకరణమని విడదీసి మాట్లాడుతున్నారే! పరిశుద్ధాంతఃకరణాలూ మలిన అంతఃకరణాలూ రెండూ ఎట్లు అఖండంగా కలసి వుంటాయి తండ్రీ?

శా : అదేనమ్మా స్వగత భేదమంటాను. ఆకాశమంతటా ఒకటిగా కలసివున్నా, పాత్రలలోని ఆకాశము, యిళ్ళలోని ఆకాశము వేరుగానున్నట్లు తోచబడుటలేదు. బయటనున్న వానిమాట బయటనున్న వానికి బాగా వినిపిస్తుంది. గోడలమధ్య పెట్టెలో ఒకనిని మూసివేస్తే వానికి ఆ శబ్దం వినబడనట్లే.

పా : ఓహో పవిత్రాంతఃకరణ యందలి సంకల్పము మరొక పవిత్రాంతఃకరణమందు స్పందనము కలిగిస్తుందేగాని మలినాంతఃకరణము నందు ప్రతిస్పందనము కల్గింప చాలదన్నమాట.

శా : బాగా గుర్తించేవు! చెవులో ఒక చిన్న రాయివేస్తే పుట్టిన కెరటాలు వలయాకారంగా నీరున్నంతవరకూ వ్యాపిస్తాయి కాని మధ్యమధ్యనున్న దీవులలోనికెక్కవుగదా!

పా : బాగా అర్థమయినది తండ్రీ! మరి గురుశిష్యుల శిక్షణ లెట్లుండవలెనో యీసారి సెలవిస్తానన్నారు చెలువారా స్వామీ!

శా : అవునమ్మా అవును. గురుశిష్యులిద్దరకు ప్రధానంగా మనం చెప్పుకొన్న శుద్ధాంతఃకరణముండాలి తల్లీ!

పా : ఐతే స్వామీ నాకు పవిత్రాంతఃకరణములేదా ఏమి? (అని కన్నులుచెమ్మగిల్లగా దీనముగా జూచుచుండును)

శా : (కరుణామృత దృష్టితో) ఏమమ్మా అట్లాబాధపడతావు నీ అంతఃకరణ మహా పరిశుద్ధము కాకపోతే, అసలు ఈ జిజ్ఞాస నీ కెందుకు కలుగుతుందమ్మా!

పా : మరైతే - "శుద్ధచిత్తో భవ" అని నన్నెందుకు ఆశీర్వదించినారు? నాకు చిత్తమాలిన్యముండబట్టె అలా ఆశీర్వదించినారేమో ననుకొన్నాను.

త్రా : (చిరునవ్వుతో) అదా! అసంభావన, సంశయము విపరీతభావన శిష్యుని అంతఃకరణమందు పొడచూపకుండుటకై గురువు శిష్యుని ఆశీర్వదించు పద్ధతమ్మా అది!

పా : (వికసించిన ముఖంతో) అమ్మయ్య! ధన్యోస్మి! అయితే నన్ను తమ శిష్యురాలిగా స్వీకరించి నట్టేనన్నమాట.

త్రా : అయితేమరి నా యందు గురువుగానుండుటకు తగిన అర్హత వుందో లేదో!

పా : అయ్యో లేకేమి? నా ఆవేదనకు తమ అంతఃకరణం స్పందించి తమరిసటకు లాక్కొచ్చిందిగదా! తమది మరి పవిత్రాంతఃకరణము కాబట్టే నా సంకల్పమునకు ప్రీతిగా స్పందించింది?

త్రా : అసాధ్యురాలవు తల్లీ! మరి యితర లక్షణాలు కూడా వుండాలిగదా!

పా : అవియేమో సెలవీయండి స్వామీ!

త్రా : భక్తిజ్ఞాన వైరాగ్యములు మూడుగలవాడే గురువు మరిన్ని తాను తరించి యితరులను తరింపచేసేవాడుగా వుండాలి.

పా : భజనచేసినవారిని భక్తులు అంటారుగదా! గురువు అట్టి భజన పరుడై వుండాలా!

తా : దేవునియందు ప్రేమావుండాలి భయమూ వుండాలి రెండూవున్న వాడే భక్తుడు. భజన చేసేవారంతా భక్తులుగారు.

పా : భయమెందుకుండాలి స్వామీ!

తా : దైవ శాసనము ననుసరించి జీవించకపోతే దేవునికి కోపంవచ్చి శిక్షిస్తాడేమోనని భయమువుండవద్దా?

పా : గురువు కూడా మహాపరిశుద్ధాచరణ గలవాడై వుండాలి అన్నమాట.

తా : అవును తల్లీ. తానే ఆచరించకపోతే తన శిష్యులాచరిస్తారా? కనుక నే ఆచరించి చూపినవాడే ఆచార్యుడు అన్నారు.

పా : మరి జ్ఞానమంటే బోలెడు పుస్తకాలు చదివివుండాలి కాబోలు.

తా : కాదమ్మా శాస్త్రజ్ఞానం. జ్ఞానంకాదు. ఏది తెలుసుకొంటే సర్వమూ తెలుసుకొన్నట్లవుతుందో అదే జ్ఞానం. అదే అన్ని చదువులయొక్క మర్మము.

పా : ఆ వస్తువేమిటో నాకు చెప్పరూ స్వామీ!

తా : తన్ను తాను తెలుసుకొంటే సర్వమూ తెలియబడ తాయి. తానే ఆత్మ. అట్టి ఆత్మయొక్క స్వరూప జ్ఞానమే జ్ఞానము.

పా : అయ్యా! తమరు చెప్పేవన్నీ కొత్తగానే వున్నాయి! మరి వైరాగ్యమంటే సన్యాసమేనా? వరొకటా?

తా : కాదమ్మా. శబ్ద, స్పర్శ, రూప, రస, గంధాదులను బల వంతంగా విసర్జించినవాడు వైరాగ్యపరుడుగాడు. ఆ విషయములవల్ల కలిగే సుఖదుఃఖముల తారతమ్య మును మనస్సునకేది గోచరింపచేస్తున్నదో, అదే రాగము. అదే నేననే వస్తువు. ఆ వస్తువునందలి ప్రేమ చేతనే తన ఆనందముకొరకే మానవుడు వస్తువులను వ్యక్తులను ప్రేమిస్తున్నాడు. తన యందలి ప్రేమను (రాగమును) వదలినవాడే వైరాగ్యపరుడు.

పా : ఓహో! స్వార్థత్యాగమంటే యిదన్నమాట. అట్టి స్వార్థత్యాగ మెట్లు సిద్ధిస్తుంది స్వామీ? నాకు చెప్పరూ!

తా : ఎందుకమ్మా అంత తీవ్రత? అన్నీ క్రమంగా చెప్పు కోవాలి తల్లీ, శిష్యుడు తొందరపడినా గురువు తొందర పడరాదన్నారు. పెద్దలు.

పా : తమరు తరించేరు కనుక తమకే తీవ్రతా వుండదు. నిమ్మకు నీరు పోసినట్లు నెమ్మదిగా వుంటారు. నన్ను

కూడా త్వరగా తరింపచేస్తే నేనూ శాంతంగానే వుంటాను.

తా : సరేగాని తరించటం అంటే ఏమిటమ్మా అసలు?

పా : ఏమో అవన్నీ నేను చెప్పలేనుగాని, మళ్ళీ పుట్టకుండా వుంటే ఏ బాధాలేదు. అదే తరించడం అని నా వుద్దేశ్యం.

తా : నీ సంస్కారం చాలా గొప్పదమ్మా. లేకుంటే యింత చిన్నతనంలో నిశ్చయాలు ఎలా చేయగలుగుతావు తల్లీ మళ్ళీ పుట్టకుండా పోవాలనే ఆదర్శంవుండడమే శిష్యుని ముఖ్యలక్షణం.

పా : నన్ను పుబ్బేసి మరిపించి మురిపించాలని చూస్తున్నారా స్వామీ! నాయందు నాకుండే ప్రేమ ఎట్లారద్దవుతుందో చెప్పండి ప్రభో!

తా : అబ్బ! ఎంతపట్టుదలమ్మా నీకు! నేను. నేను అని అంటున్నావే ఆ "నేను" లేని దానిని తెలుసుకొంటే తప్ప నీయందు నీకుండే ప్రేమాభిమానములు వదలవు తల్లీ!

పా : ఇందాకా తానే ఆత్మ అదే నేను అన్నారు. ఆ నేను లేనిదాని పేరేమి స్వామీ!

తా : దానికే పేరూ పనికిరాదు. దానికే రూపులేదు. వాడుకలో దానికి పరిపూర్ణ పరబ్రహ్మమని కొందరు పేరు పెట్టినారు.

పా : ఓహో ఆ పరిపూర్ణ పరబ్రహ్మమే నిజమగు దేవుడు అయి వుంటాడు. ఆ దేవుణ్ణి యెరిగిన తమరికంటె జ్ఞానులూ వైరాగ్యపరులూ యెవరు? నా యందేమైన లోపాలుంటే సరిదిద్ది శిష్యురాలిగా స్వీకరించండి స్వామీ! (మరల పాదాభివందనము చేయును)

తా : మరి శిష్యులకుండవలసిన ముఖ్య లక్షణాలు యింకా రెండున్నాయమ్మా!

పా : చెప్పండి స్వామీ! తప్పక ఆ లక్షణాలు నాకు కలిగే టట్లు ప్రయత్నిస్తాను.

తా : (1) గురుని మాటయందు సంపూర్ణ విశ్వాసముంచి బోధ వినాలి. (2) చంచల బుద్ధిమాని గురువు చెప్పిన మార్గము తప్ప యితర సాధనలన్నీ వదలివేయాలి.

పా : దేవుని మాటలయందెందుకు విశ్వాసముండదు స్వామీ? తమరు ఏ మార్గమందు ప్రవేశపెట్టితే ఆ మార్గంలోనే వుంటాను. ఇతరాన్ని పూర్తిగా వదిలేస్తాను. తమ పాదాల ఆన.

తా ; శెభాష్! ఐతే నీవే దేవుడవు.

పా ; చిత్తం, చిత్తం ఐతే నావలెనే ప్రాణకోటి అంతా దైవస్వరూపమే అయివుంటుంది.

తా ; అవును ఒక్క దేవుడే ఇన్నిరూపాలలో కానవస్తు నడమ్మా.

పా ; అయితే యే రూపమూ లేని అసలు దేవుడొకడు వేరే విలక్షణంగా వున్నాడని మొదట్లో చెప్పారుగదా! యీ యిరువురను గూర్చి బాగా చెప్పండి స్వామీ!

తా ; మళ్ళీవస్తానమ్మా యీ మారువచ్చినపుడు చెవుతానే.

పా ; చిత్తం. చిత్తం. తమరేరీతి వినుమంటే ఆ రీతిగానే వింటాను.

తా ; గురుశిష్యుల లక్షణములన్నీ యీ గురుగీత అనే గ్రంథంలో బాగా చెప్పేను. నేను మళ్ళీ వచ్చేటప్పటికి యీ గ్రంథమంతా చక్కగా చదవాలి. (అని గ్రంథ మిచ్చును.)

పా ; అల్లాగే స్వామీ! (పురుషయులు నిష్క్రమింతురు)

బాలబోధ 23

(ఐదవ రంగము)

పా : (అంతదూరం నుండగానే వస్తూన్న తాతను చూచి యెదురేగి) స్వామి గురుదేవా రండు దయచేయండి (అని గురుమూర్తిని తోడ్కొనివచ్చును)

పా : అవును స్వామీ! అంతఃకరణాలన్నీ కలసి వుంటా యన్నారుగా యిక్కడకు తమరు రావాలని సంకల్పించే సరికి తమరు రానున్నారని నాలో ప్రతిస్పందన కల్గి వుండాలి తండ్రీ!

తా : ఐతే! నన్నడగాలన్న ప్రశ్నలన్నీ మూటకట్టకు క్కు చున్నావన్న మాట.

పా : లేదు ప్రభూ! తమరేమి చెపితే అదేవింటాను ఐనా నాకొక్కవాలన్న వేవో మీకిదివరకే చెప్పాను. వానిని గురించి చెప్పండి స్వామీ!

తా : ఐతే మొదట ఏదేవుడు యిన్నిరూపాలలో గానవస్తూ న్నాడో ముందుచెప్పి ఆపైన యే రూపమూ ఎన్నడూ పొందని అసలు దేవుణ్ణి గురించి చెపుతాను సరేనా?

పా : చిత్రం, చిత్రం. నేనూ మీరూ, యింకా ప్రాణం వున్నవీ, లేనివీ యెన్నో కానవస్తూన్నాయి. ఐతే యీ రూపాలన్నీ ఒక్కటే ఎట్లవుతాయి స్వామీ?

తా : పంచదార పాకంపట్టి యెన్ని ఆకారాలేనా తయారు చేయుకుంలేదా! ఆరూపాలన్నీ ఒక్క పంచదారే వహించి నట్లుగానని తెలుసుకో.

పా : అల్లాగా! పంచదారతో యిన్ని రూపాలు తయారు చేసిన వాడొకడు పంచదారకంటె వేరుగానుండాలి లేక పోతే పంచదార తనంతటతానే బొమ్మలు యెల్లా కాగలదు?

తా : కొంతమంది అలా మార్పు చెందుట దాని స్వభావమే. అలా మార్చేవాడు ఒకడు వేరే వుండక్కర్లేదంటారు. భూమిలో మట్టి యెన్నో లోహములుగా నవరత్నాలుగా మార్పు చెందుటలేదా అని పోలిక చెపుతారు.

పా : ఆ మాట నాకు నచ్చలేదు స్వామీ! అద్భుతమైన తెలివితేటలున్న వాడెవడో యీ రూపాలను ఏర్పాటు చేసివుండాలి అనే మాటే నప్పుతుంది. మట్టిబంగారంగా మారే శక్తి కూడా ఆ దేవుడే మట్టికి కల్గించాడనాలి.

తా : అవును తల్లీ! ఆ అద్భుత తెలివిగల దేవునికే అన్ని అద్భుత శక్తులూ వున్నాయమ్మా!

పా : ఐతే స్వామీ - పంచదారతో చిలకలు వగైరా బొమ్మలు చేసినట్లుగా యీ దేవుడు ఏ పదార్థంతో యీ సృష్టి అంతా చేసాడో మరి!

తా : అద్భుత శక్తులున్నాయన్నాంగా కనుక ఆయనకు అన్య పదార్థమేమీ అక్కరలేదు.

పా : అయితే గారడివానిలాగా శూన్యంలోనుంచే అన్నీ కల్పిస్తాడు కాబోలు!

తా ; అవునమ్మా! కొందరిట్లాగే అంటారు.

పా ; ఐతే ఆ మాట నిజం కాదన్న మాట మరిదాన్ని గురించి తమరేమి శెలవిస్తారు స్వామీ!

తా ; శూన్యంనుంచి ఏదీ రాజాలదు. ఆ శూన్యమనే దానిలో కూడా ఆ సృష్టి బీజములుంటే తప్ప. యిసుకలోనుంచి నూనె వస్తుందా?

పా ; ఐతే గారడివాని శక్తి వాని మంత్రదండమందున్నదా?

తా : కాదమ్మా గారడివాని శక్తి గారడివానియందేవుంది. ఏ పదార్థముతో దేవుడు సృష్టి చేస్తాడని అడిగేవు? ఇదిగో తనయందున్న యీ సృజనాత్మక శక్తిచేతనే సృష్టిస్తాడమ్మా. ఈ శక్తే పదార్థము. పదార్థమే శక్తి రెంటికీ తేడా లేదమ్మా! ఈ శక్తినే కొందరు మాయ అని పిలుస్తారమ్మా. యీ శక్తినే పదార్థంగా మారుస్తున్నాడు. దాని రూపాన్నిపట్టి ఆ పదార్థానికో పేరు.

పా : ఓహో! యిదా మాయంటే! ఐతే యీ మాయ ఆ దేవునిలో నున్నదేనా!

తా : అవునమ్మా! అగ్నికి కాల్చేశక్తి వున్నట్టుగా యీ దేవునికి యీ మాయాశక్తి వున్నది. కనుక యీ మాయా ఆ దేవుడూ ఒకటేనా రెండా?

పా : ఒక పేగదా! కనుక యీ దేవుడు మాయా దేవుడే గాని నిజం దేవుడుగాదన్న మాట.

తా : సరిగా గ్రహించేవు తల్లీ!

పా : ఐతే నా తల్లిదండ్రిలకు నేను పుట్టినట్లుగా యీ మాయా బ్రహ్మలకు జగత్తు పుట్టిందా?

తా : కొందరనేది అదే కాని తల్లిదండ్రులకు బిడ్డవేరై పుట్టినట్లు యీ ప్రాణులు యీ జగత్తు ఆ దేవుడుకన్న వేరుగా లేవు.

పా : మరి యీ సృష్టి అంతా యేవిధంగా వచ్చింది స్వామీ!

తా : కొందరీ సృష్టి లేనేలేదన్నారు జగత్తు పుట్టనేలేదన్నారు.

పా : కనిపిస్తోందే మరి?

తా : త్రాటిని చూచి పామనుకొన్నట్టుగా యీ కనపడేదంతా నీ భ్రాంతి మాత్రమేనన్నాను.

పా : దేని చూచి యీ జగత్తని అనుకొంటున్నారు?

తా : ఆ దేవుణ్ణి చూచే

పా ; త్రాడు పాములా పొడుగ్గా వంకర టింకరగా పడి వుంటుంది కనుక త్రాడును చూచి పామని భ్రాంతి కలగొచ్చు. ఆ విధంగా ఆ దేవుడు కూడా జగత్తులాగే వుంటాడా పోనీ అలా అందామన్నా జగత్తుయెన్నో రూపాలుగా వుందికదా.

శా : నీలో ఏ భావాన తోచిందో నీకు ఆ రూపం తోస్తుంది అంటారు వాళ్లు.

పా : అదేమిటి స్వామీ! మా మేడెక్కి చూస్తే ఒక్కసారిగా గోదావరీ నదీ, ఆవలిగట్టూ, మధ్య తోటలు, పైన ఆకాశమూ, ఎంతో సుందరదృశ్యం చక్కగా ఒక్కసారిగా కళ్ళబడుతోంటే యివన్నీ ముందు భావాలోనికి వచ్చి తరువాత కనపడ్డాయని అంటె వప్పుతుందా?

శా : ఒక్కసారిగా యిన్ని రూపాలుగా కనపడే అద్భుతశక్తి కూడా ఆ దేవునికే వుంది అంటారు.

పా : ఐతే యిన్ని భ్రాంతులకు కారణమైన ఆ మాయలమారి దేవుని వల్ల భ్రాంతియే కల్గును కాని శాంతి యెట్లు కల్గుతుంది? ఐతే స్వామీ! సృష్టివిషయంలో తమరి అభిప్రాయమేదో తెలపియండి! స్వామీ యితరుల వాదాలన్నీ నాకెందుకు?

శా : అమ్మా! ఈమాయ బ్రహ్మలుగా రెండుగా తోచబడే దేవుడొక్కడే, ఆ దేవుడే అనేకం కావాలి అని సంకల్పించుకొని కోరుకొని స్థూలాతిస్థూలముగా తానే మార్పుజెంది జగత్తుగా అయినాడు. ఆ జగత్తులోని పంచభూతములతోనూ తానే అన్ని ప్రాణుల ఆకార

వికారములు దాల్చినాడు తానే వానితో ప్రవేశించి చైతన్యం కలిస్తూ స్థావరజంగము జీవో పాధులుగా వుండి సకల వ్యవహారములు తానే చేస్తూ తానే కర్తృత్వభోక్తృత్వముగల్గి సుఖదుఃఖములు పొందుచూ తానే తన భ్రాంతిలోపడి జనన మరణములు పొందు చున్నాడు.

పా : ఓహో! అందుకా "నీవే ఆ దేవుడ"వని క్రిందటిసారి శెలవిచ్చారు. యిపుడర్థమైంది. దేహరూపముగానూ దేహంలోనున్న జీవరూపంగానూ ఉన్నదీ దేవుడే, అన్ని ప్రాణులలోనూ అంతే ప్రాణంలేని జడవస్తువులూ అతడేనా? అని సందేహం కలుగుతోంది స్వామీ!

తా : రెండూ అతడే, జడభాగంజడంగా దేహాలుగా పరిణ మించింది. చేతనభాగం వానిలో తెలివి రూపంగా వుంది. అచిత్తూజడమూ ప్రతి దానియందూ పడుగూ పేకలాగు కలిసేవున్నాయి.

పా : యింకా యీ దేవుణ్ణి గురించి సాంతంగా చెప్పండి స్వామీ!

తా యిపుడు విన్నవన్నీ బాగా మననంచేయి. మరోమారు వచ్చి పూర్తి చేస్తాను.

పా : చిత్తం ప్రభూ. (ఇద్దరూ నిష్క్రమింతురు)

బాలబోధ 29

(ఆరవ రంగము)

పా: (వచ్చిన తాతకు మోకరించి నమస్కరించేసి) రండి ప్రభో! తమరే క్షణంలో వత్తురోయని యెదురు తెన్నులు చూస్తున్నాను.

తా: అఖండ జ్ఞాన సిద్ధిరస్తు (తానుకూర్చొని) కూర్చో తల్లీ!

పా: అఖండ జ్ఞానమంటే ఏమిటి స్వామీ?

తా: సర్వమునందూ నిండియున్న ఆ దేవుని స్వరూపమే అది.

పా: నేనే ఆ దేవుణ్ణన్నారు గదా! ఆ అఖండ స్వరూపము నాయందెట్లు యిమడగలదో మరి? అట్లిమిడి పోవుట గూడ ఆయన అద్భుత శక్తులలో నొకటా?

తా: అట్లా కాదమ్మా! ఒక చిల్లుల కుండను చెరువులో ముంచినప్పుడు చెరువులో నీరూ, కుండలో నీరూ కలసి తెంపులేక అఖండంగా నున్నదా లేక కుండలో నీరు వేరుగా వున్నదా?

పా: అర్థమైనది స్వామీ! కుండ పెంకు అడ్డముగా నున్నందున కుండలోని నీరని మాట్లాడటం మాత్రమే కాని నీరంతా అఖండంగానే వుంది! అట్లాగే దేహమడ్డంగా నున్నట్లు కనిపించినా వెలుపల లోపల, మధ్య, అంతా కలిసియే వున్నదన్న మాట.

శా : దేహావరణగా కానవచ్చేది కూడా ఆ దేవునియొక్క స్థూలరూపమే కానీ, అన్యంగాదు. అందుకే, కుండలో ఎక్కడ చూచినా మట్టియే వున్నట్లు దేహముకూడా చిన్మయం అనగా జ్ఞానరూపమే అయివుందన్నారు శంకరాచార్యులువారు.

పా : ఐతే అన్ని దేహముల యొక్క అన్ని వస్తువులయొక్క లోపల వెలుపల మధ్యావున్నది. జ్ఞానమేనన్నమాట. ఐతే యిక అజ్ఞానం అనేది? అది యెక్కడ వుంది?

శా : (చిరునవ్వుతో) మంచి ప్రశ్న వేశావమ్మా? దేహాలు అజ్ఞానమని అసత్యములని, దుఃఖరూపములనీ, జడలనీ కొందరంటుంటారు కాని అంతా జ్ఞానమయమే ఐతే అజ్ఞానమిక ఏది? లేనేలేదనాలి.

పా : అజ్ఞానమనేది అసలే లేకపోతే ఆమాట ఎందుకుపుట్టింది స్వామీ?

శా : అసాధ్యురాలవమ్మా! అంతా, జ్ఞానమయమైన ఆ దేవుడే అని తెలియక పోవటమే అజ్ఞానము.

పా : కొంచెం వివరించండి ప్రభో! అజ్ఞానమనే పేరుగల వస్తువు వేరే లేనేలేదా?

శా : వున్నవి వున్నట్లుగా కనపర్చేది వెలుగు. వున్నవి మరుగుపరచేది, లేని వస్తువులను తోపింపచేసేది చీకటి. వెలుగువంటిది జ్ఞానము. వెలుగు లేకుంటే దానిని చీకటి

అంటాముగదా?

పా : వస్తువులన్నిటిని ఆకర్షించి మరుగుపరిచి వస్తురూపంగా కానవచ్చే చీకటి లేదనుట ఎట్లు!

తా : సూర్యుడున్నపుడు వెలుగు సూర్యుడు భూమి రెగవ భాగమునకు పోతే చీకటి. వెలుగు చీకట్లు రెండూ సూర్యునివలననే ఆకాశమందు కానవస్తూ వున్నవి. అట్లే జ్ఞానా జ్ఞానములు రెండూ అఖండ జ్ఞానస్వరూపుడగు ఆ దేవునివే అయి అంతః కరణలో తోస్తూ వున్నవి.

పా : ఐతే అంతఃకరణమన్నా మనసన్నా ఒకటే గదా? మనస్సునందుకల్గే జ్ఞానమూ, దేవుని అఖండజ్ఞానమూ ఒకటేనన్నమాట సూర్యుని వెలుగూ. ఆకాశమందు ప్రసరించిన వెలుగూ రెండు ఒకటే అయినట్లు, ఆ అఖండ జ్ఞానమే ప్రతి అంతఃకరణమందూ ప్రకాశిస్తున్నదన్నమాట.

తా : సరిగా గుర్తించేవు తల్లీ. అందుకే ఈశ్వరుడు అందరి హృదయముల యందధిష్టించి యున్నాడంటోంది భగవద్గీత.

పా : అయితే కొందరియందు అజ్ఞాన రూపమగు చీకటి మాత్రమే వుంది. జ్ఞానం లేకపోవుటకు కారణమేమి స్వామీ?

తా : ధూళి కప్పిన అద్దమునందు ముఖ ప్రతిబింబము సరిగా కానరానట్లే పరిశుద్ధాంతఃకరణము లేనిచో అందు దేవుడుండియున్నా అజ్ఞానులైనవారు ఆయన ప్రకాశమును గుర్తించరు.

పా : ప్రాణమున్న జీవులయందు తెలివి రూపంగా నున్నది దేవుడంటే అర్థమైనది కాని ప్రాణమూ కదలికలేని వస్తువులయందు, భూతములయందూ తెలివి యెట్లా వున్నది స్వామీ?

తా : ప్రాణమున్నవానిని పిండాండములన్నారు. ప్రాణము లేనట్టి చే వస్తువులయందు కూడ ప్రాణరూపమైన కదలిక బీజరూపంగా వున్నది. పరమాణువులను శోధించి విశ్లేషం గావించి అందు మహా వేగంతో గిర్రున తిరిగేవానిని శాస్త్రజ్ఞులు కనుగొన్నారు. ప్రతి వస్తువునందు, వస్తుగుణము, లేక వస్తుశక్తి ఉండనే వుంది. ఆ రూపముగా వానియందుకూడ తెలివి (జ్ఞానము) పని చేస్తూనే ఉన్నది. భూమి తిరుగుతోంది. అని చదువుకొన్నావుగా! తన చుట్టూ తాను తిరిగే శక్తి ఆ భూమియందున్నదా లేదా? అట్లే ఖగోళమునందలి సమస్తము తిరుగుచూనే వున్నది. పడవలోపల కూర్చున్నవానికి పడవచలనము కానరానట్లే మనము భూతముల చలనమును గుర్తించలేకపోతున్నాము. కదిలించే ప్రాణశక్తి సమస్త బ్రహ్మాండమునందు వుంది సుమా!

పా : ప్రాణమున్న వానిని పిండాండములన్నారు. మరి బ్రహ్మాం డమంటే ఏమి? ప్రాణము లేనిదా ఏమి?

తా : కాదమ్మా కాదు. కదలిక (ప్రాణము) సమస్తము నందుండగా ప్రాణములేనిది ఏదీలేదుగదా నీకు తెలియ వచ్చే సమస్తమూ కలసి బ్రహ్మాండము అని తెలుసు కొంటే సరిపోతుంది. ఈపైన చెప్పిన రీతిగా పిండ బ్రహ్మాండముల యందంతటానున్న అఖండ జ్ఞానమునకే ఆత్మ అనిపేరు జ్ఞానమునే అచ్చ తెనుగులో ఎఱుక అంటారు.

పా : ప్రపంచం అంతా పంచభూతమయము అంటూంటారు. పంచభూతములయందూ తెలివి యే రూపంగా వుండి యే పనులు చేస్తోంది స్వామీ?

తా : పంచ తన్మాత్రలనబడే శబ్ద, స్పర్శ రూప, రస, గంధ ములుగా నున్నది. ఆ తెలివే సృష్టి స్థితిలయ విస్తీర్ణ ఆకర్షణలనే పంచకృత్యములు, చేయుచున్నది. బ్రహ్మ విష్ణు రుద్ర ఈశ్వర సదాశివులనే పంచకర్తల పేర్లు వహించినది. ఆ తెలివే.

పా : అయ్యా, గురుగీత పుస్తకమంతా చదువమని యిచ్చే రుగా; చదివేసాను. అందులో గురుసాక్షాత్ పర బ్రహ్మ అన్నారు. ఆ పరబ్రహ్మ అంటే ఏమిటి స్వామీ?

తా : ఆత్మ అన్నా బ్రహ్మమన్నా పరబ్రహ్మ అన్నా దేవుడన్నా, అఖండ ఎరుకన్నా గురుస్వరూపమన్నా (గొప్ప వస్తువు) ఒకటేనమ్మా.

పా : దేవుడు దేవుడంటూ గుడిలో బొమ్మలను పెట్టేరేంమరి?

తా : దేవుడు అంటే ప్రకాశించేవాడు. అంటే జ్ఞాన స్వరూపుడు అన్న మాట జ్ఞానస్వరూపుడైన దేవుడు యీ కళ్ళకు కనుపించడు. గనుక కళ్ళకు కనిపించే విగ్రహాలను ఏర్పాటు చేసి పూజించు కోమన్నారు. పెద్దలు అంతా జ్ఞానమయం కనుక ఆ విగ్రహాలలో దివ్యత్వాన్ని దర్శించటం మంచిదే.

పా : జ్ఞానఽజ్ఞానములు రెండూ జ్ఞానానికే వున్నవన్నారు చీకటివలె అజ్ఞానం అఖండ జ్ఞానస్వరూపమైన ఆత్మను కప్పివేసి, వున్న దానిని వున్నట్లుగా తెలియనీయకుండా చేసి భయభ్రాంతులను కల్గిస్తుందన్నారు. సుఖమూ శాంతి వుండాలంటే, అజ్ఞానం అసలు లేకుండా పోవాలి గదా! అవి ఎట్లా పోతుంది స్వామీ!

తా : అజ్ఞానమూ జ్ఞానమూ రెండూ విడదీయరానివి తల్లీ! ఒక రూపాయి నాణెమునకు బొమ్మాబొరుసులాంటివి సర్వద్వంద్వములు అట్లే ఒకటుంటే రెండోది వుండక తప్పదు. సర్వద్వంద్వాతీతమైన దొక్క పరిపూర్ణ పరబ్రహ్మమే. వెలుగుంటే చీకటి కూడ తప్పదు.

పా : అంటే వెలుగూ చీకటి రెంటికీ అతీతమైనది అంటే, పరిపూర్ణ పరబ్రహ్మమందు జ్ఞానము అజ్ఞానమూ రెండూ లేవా? ఆశ్చర్యముగా నున్నదే! దానిని గురించి పూర్తిగా చెప్పండి స్వామీ!

తా : ఈ సారివచ్చినపుడు చెప్తాను జ్ఞానాజ్ఞానములుగల ఆత్మను గురించి పూర్తిగా తెలిసినదా?

పా : చిత్తం, చిత్తం. (ఇద్దరు నిష్క్రమింతురు)

[illegible]

(ఏడవ రంగము)

పాప: (వచ్చిన తాతకు మోకరించి నమస్కరించి) స్వామీ! దయచేయండి "ఎపుడు వచ్చి జ్ఞానాజ్ఞానాతీతమైన పరిపూర్ణ పరబ్రహ్మమును గురించి చెపుతారా" అని తపస్సు చేస్తున్నాను.

తాత: దాన్ని మాటలతో ఎట్లా చెప్పమంటావు తల్లీ! అది వాచాతీతము.

పాప: ఎందుచేత చెప్పలేము స్వామి!

తాత: రూపమున్న దానినే కన్ను గుర్తిస్తుంది. అట్లే శబ్దమున్న దానినే వాక్కు వర్ణించకలదు. ఆపరిపూర్ణ పరబ్రహ్మమందు శబ్దం లేశమైనా లేదుసుమా! అట్లే దానికే రూపములేదు. కనుక కంటిచే దానిని చూడలేము.

పాప: మనస్సుచే గ్రహించ వచ్చునేమో! ఏలాగైనా నా మనస్సుకు పట్టించండి స్వామీ!

తాత: అది మనస్సుకుకూడా విషయంకాదు. ఎందుచేతనంటే దానియందు అంతరేంద్రియ విషయములైన సంకల్ప నిశ్చయ, చింతన అభిమానము లేవి లేవు. ఎరుగబడే లక్షణము యేమీ లేకుంటే దేనిచేత తెలుసుకుంటావు.

పాప: ఆదేమిస్వామీ! తమరే దయదలచి చెప్పాలిగాని నాకెట్లా తెలుస్తుంది. ప్రభో! అది అనుభవానికి యెట్లు వస్తుందో సూచించండి స్వామీ!

తాత: అది అనుభవ గమ్యము కూడా కాదుతల్లీ!

పాప: అర్థంకాలేదు. ఎందుకనుభవానికిరాదు? సెలవియ్యండి

తాత: అనుభవము అంటే పుట్టిన వస్తువును అనుసరించి కలిగే సంవేదన మాత్రమే.

పాప దృష్టాంతరములేమైనా చెప్పండి స్వామీ! యీ మట్టి బుర్రకు అర్థం కావడంలేదు. అనుభవము అనేది దేనికి కలుగుతోంది?

తాత: సుఖదుఃఖములను ఆకలిదప్పులను గుర్తిస్తున్నావుగదా ఎట్లా గుర్తిస్తున్నావు ఆగుర్తులేక జ్ఞానమే అనుభవిస్తోంది. జ్ఞానము మనస్సు, బుద్ధి చిత్తము. అహంకారము అని అంతఃకరణము అయిదు విధములుగా వ్యవహరిస్తున్నది. అజ్ఞానానికి తెలియబడేది విషయమనీ,

లేక అనుభవమనీ అంటారు. కనుక జ్ఞానమనే యింద్రియమునకు అనుభవము విషయమై యున్నది, పరిపూర్ణ బ్రహ్మము ఏ యింద్రియము చేతనూ అగమ్యమైవున్నది.

పాప: అర్థమైంది స్వామీ! వాచా తీతము మనోతీతమూ. అనుభవా తీతమూ, అగోచరమూ, అగమ్యమునై యున్నదానిని తమరెట్లా బోధిస్తారో తమరినే నమ్ముకొన్నానుస్వామీ! తెలియరానిది అని చెప్పుకొని పూరుకోంటే ఏమీ తెలిసినట్లు?

తాత. నిజమేగాని తెలియరానిదాన్ని తెలుసుకోవాలంటే తెలియవచ్చే సమస్తమూ ముందుగా తెలుసుకోవాలి.

పాప; ఈ అనంతవిశ్వంలో అనంతంగావుండే వస్తువుల నన్నిటిని తెలుసుకోవాలంటే ఎన్ని జన్మలైనా సరిపోతాయా స్వామీ!

తాత; అట్లా కాదమ్మా, ఏ వస్తువును తెలుసుకుంటే సర్వమూ తెలియబడుతుంది. ఆ ఒక్క వస్తువును తెలుసుకొంటే సరిపోతుంది.

పాప; ఐతే ఆ వక్క వస్తువేదో త్వరగా చెప్పండి స్వామీ

తాత; యిదివరకే చెప్పానమ్మా, అపుడే మరచినావా? ఏది సర్వసృష్టిగా నామరూపాత్మకమైవుందో ఆ ఆత్మయేనమ్మా!

పాప; (లెంపలు వేసుకొని) అవును తండ్రీ చెప్పినారు స్వామీ నాయందు సకలమునందు జ్ఞానాజ్ఞానరూపంగా నున్న

ఆ దేవుడే ఆ వస్తువు తండ్రీ! కాని ఆ వస్తువు తెలియబడుతూనే వుంది. కాని తెలియరానిది ఎల్లా తెలియబడినట్లవుతుందో తెలియ రావడంలేదు తండ్రీ!

తాత: అవునమ్మా! గురువు చెపితేనేగాని ఎంతవారికి సాధ్యం కాదుతల్లీ?

పాప: (తిరిగి మోకరించి నమస్కారము చేస్తూ) అందు కేగద తపమ్మాశ్రయించినాను తండ్రీ!

తాత: (కరుణామృత దృష్టితో పాపను చూస్తూ నీవైన ఆ దేవుణ్ణి విడిచి చూస్తే అంతా ఆ పరిపూర్ణ పరబ్రహ్మమేనమ్మా.

పాప: అంతా నేనే నేనే అంతా; నేనే ఆ దేవుణ్ణి, కాని నాలో కొంత మాత్రమే నాకు కానవస్తోంది. కానరాని దెంతో వున్నది. దాన్ని కూడా చూచేదెల్లా? ముందుగా అది తెలపియ్యండి మహాప్రభో! (పాదము లంటి తిరిగి నమస్కరించును)

తాత: ఆ కండ్లకు కానరాని దానిని స్థూల అరుంధతీ న్యాయంగా గుర్తించాలి.

పాప: స్థూల అరుంధతీ న్యాయమనగా యెట్టిది?

తాత: సప్తర్షులనే నక్షత్రకూటములో సప్తఋషుల పేర్లతో యేడు నక్షత్రములు కండ్లకు బాగా కనిపిస్తూ వుంటాయి. అందు వశిష్టుడనే నక్షత్రమునకు ప్రక్కన కొంచెము

క్రిందుగా అరుంధతి అనే బహు చిన్న నక్షత్రము మిణుకు మినుకుమంటూ కనపడీ కనపడకుండా వుంటుంది. దానిని నూతన వధూవరులకు పెండ్లినాడు చూపించుట ఆచారము, అపుడు "అదుగో అరుంధతి" అని చూపితే వధూవరులు దానిని గుర్తించలేరు గనుక సప్తర్షి మండలమును చూపి ఆపిదప వశిష్ట నక్షత్రమని చూపించి పిదప దాని ప్రక్కనున్న అరుంధతిని గుర్తింపచేస్తారు, అట్లా ఆ కానరాని ఆ పరమాత్మను ముందుగా గుర్తించాలి.

పాప: యీ దృష్టాంతం మాత్రమెట్లా సరిపోతుంది స్వామీ. ఎంత చిన్నదైనా అరుంధతిని కండ్లతోనే చూస్తారుగా! మరి కండ్లకు కానరాని పరమాత్మను ఎట్లా చూడాలి స్వామీ!

తాత: దానిని మనసుచే చూడాలమ్మా!

పాప: ఇదివరకు ఒకసారి చూచివున్న దానినైతే మనస్సులో ఆగుర్తు వుంటుంది కనుక దానిని మనస్సుచే గుర్తించవచ్చును. కాని దానిని నేనెప్పుడూ చూడలేదే దానిని నా మనసుకు ఎట్లా చూపిస్తారో తమదే భారం తండ్రీ (అని మరల పాదములంటి నమస్కరించును.)

తాత: (హస్త మస్తక సంయోగంచేసి) యిదేనమ్మా నీ అఖండ స్వరూపము నామరూపాదికములన్నీ విడచి తన్మయం అయిపోమ్మా ఇంతవరకు నీకు బుద్ధి నిశ్చయం కాలేదు. అందుచే తొట్రుపాటు పడ్డావు కదూ? ధ్యాన యోగంలో దీన్ని ముందు సాధించమ్మా ఆత్మ నిశ్చయం పొందుతావు.

పాప: బుద్ధినిశ్చయము, ఆత్మనిశ్చయము అంటే ఏమి స్వామీ?

తాత: తాను అనే తన తెలివి అఖండాత్మరూపంగా నిలబడి పోవుటనే ఆత్మనిశ్చయం లేదా అపరోక్ష జ్ఞానం అంటారు అట్లుగాక హేతువాద పూర్వకముగా ఆత్మ యొక్క పరోక్షజ్ఞానము కలుగుట బుద్ధి నిశ్చయము.

పాప: అట్టి ఆత్మనిశ్చయం తమకృపవల్లనే నాకు సిద్ధించాలి. లేనిచో అంతటి ఏకాగ్రత నాకెట్లు కలుగును తండ్రీ?

తాత: (మరల హస్త మస్తక సంయోగం చేసి చెవిలో మంత్రముపదేశించి) చూడమ్మా యీ మంత్రం ఎంత జపిస్తావో అంతకంతా నీకు గురుకృపా సంసిద్ధితో ఏకాగ్రత కల్గి అట్టి ఏకాగ్రత మనస్సుతో నీవపరోక్ష సాక్షాత్కారము చెందగలవు తల్లీ!

పాప: మంత్రముచే మనోబలము సాధిస్తు తొలి మెట్టుగా ఏకాగ్రసాధన మెవిధంగా అభ్యాసం చేయను స్వామీ తెలవియ్యండి.

తాత: (సంచిలో తన ఫోటోను తీసియిస్తూ) ముందు గురుమూర్తి నామరూపాలను కొంతకాలము ధ్యానించుము తల్లీ. ఈ ఫోటోకు పూజ చేసుకుంటూ దీనియందలి రూపంపై మనసు నిలుపుట అభ్యాసం చేయమ్మా మళ్ళీ నెలకొస్తానుగా అపుడు పరీక్షిస్తా నీ ఏకాగ్రత మతి వస్తాను.

పాప: ధన్యోస్మి (అని చిత్రపటమును స్వీకరించును) సెలవు స్వామీ నేనుంటాను (యిరువురూ నిష్క్రమింతురు)

బాలబోధ

(ఎనిమిదవ రంగము)

పాప: (వచ్చుచున్న తాతకు యెదురేగి తోడ్కొనివచ్చి, కాళ్ళుకడిగి, పాదతీర్థము శిరస్సున ధరియించి) స్వామీ తాము చెప్పిన రీతిగా తమ ఫొటోలోని రూపాన్ని మనస్సుచే ధ్యానము చేసినాను తండ్రీ? ఇపుడా రూపమే నా కంటిపాపలో కాపురం పెట్టుకొంది. కను మూసినా తెరిచినా మీ మూర్తే గోచరిస్తున్నది స్వామీ!

తాత: నీ పూర్వపుణ్యం గొప్పదమ్మా! యింత శీఘ్రంగా నీ కేకాగ్రత సిద్ధించిందంటే ఆశ్చర్యం!

పాప: ఇక నా కర్తవ్యమేమి దేవా?

తాత: ఇప్పుడింక నీ స్వరూపధ్యానంచేసి ఆ ఏకాగ్రతయందు ఆత్మనిశ్చయం పొందాలి.

పాప: ఏకాగ్రత అంటే ఏమి స్వామీ?

తాత: ఒకే వస్తువుపై మనస్సు లగ్నమై యిటూ నటూ పరుగలిడకుండుట, అడ్డు నిలుపక చంచలమై యిటూ నటూ పరుగులిడుట అనేకాగ్రత.

పాప: మనస్సు నిలబడుటవలన ప్రయోజనమేమి? లేనిచో గల్గు నష్టమేమి?

తాత: మనస్సు దేనిపై నిలచునో ఆ వస్తు రూపంవహించును ఇతర మేమీ అపుడు వానికి తెలియబడదు.

కనుక విషయాదులవలన నాకర్షింపబడి భ్రాంతులకు లోనై పాపపుణ్యకర్మలొనర్చుచు. జనన మరణరూప సంసార చక్రమున పరిభ్రమించుదు.

పాప: మనస్సు చంచలమై యుండుటకు కారణమేమిటో మరి?

తాత: అది వాయుభూత సంయోగముచే యేర్పడినందున చలించుట దాని సహజ స్వభావము.

పాప: ఐతే, దాని సహజ స్వభావమును మార్చుట కెవరి వశము స్వామీ! ఏదో కొంతకాలము బలాత్కారముగా దాని చలనమును కట్టగలమేమో!

తాత: నిజమేతల్లీ? అందుకే కొందరు మనస్సును లేకుండా చేసేయ్యాలంటారు!

పాప: మనిషి బ్రతికుంటే మనసులేకుండా పోతుందా వారి భ్రాంతిగాని!

తాత: పోదమ్మా పోదు.

పాప: పోనీ యేవస్తువుపైనేనా, కొంచెం నిలిచినా, దాని యందుగూడా అన్నిగాని, కొన్నిగాని విషయము లుంటూనే వున్నాయే; ఏ విషయమూ లేని వస్తువంటూ ఒకటున్నదా తండ్రీ!

తాత: లేదమ్మా లేనే లేదు. వస్తువు అని చెప్పటానికే వీలుగాని ఒక్క పరిపూర్ణ పరబ్రహ్మమునందు తప్ప మిగతా అన్నిటియందు కొద్దో గొప్పో పంచతన్మాత్ర విషయములున్నాయి తల్లీ!

పాప: నా నిజస్వరూపమైన ఆత్మయందు కూడా వున్నాయా?

శాంత: వేరే పరిమాణంలో, అనగా బీజరూపములో వున్నాయి. కనుకనే ఆ పరమాత్మ మనస్సుచే ధ్యానించదగినదై యున్నది. మనస్సు ఏదో ఆలంబనమంటూ వుంటేనే కాని మనస్సు ఎట్లా గ్రహిస్తుంది. గ్రహించి ఎట్లా దానిపై నిలుస్తుంది.

పాప: కనుకనే పంచతన్మాత్ర రహితమైన పరిపూర్ణ పరబ్రహ్మము మనస్సుచే గ్రహింపరాదన్నమాట?

శాంత: సరిగా గుర్తించావమ్మా! వస్తువునందు తన సంబంధమైన దేమైనా వుంటేనే మనస్సు తెలుసుకోనగలదు.

పాప: కొంచెం విపులపర్చండి స్వామీ?

శాంత: శబ్దతన్మాత్రనుండి పరిణమించిన అంతరేంద్రియములో మనస్సు ఒకటి కనుక పంచతన్మాత్ర సమిష్టిరూపమైన బ్రహ్మమును (ఆత్మను) గుర్తింపగలుగును.

పాప: మనస్సు ఆత్మసాక్షాత్కారము వలన ఆత్మరూపమే వహించునుగదా! అప్పుడు మనస్సు నాశనము కాలేదా?

శాంత: లేదు ఆ ఏకాగ్రత ఎంతవరకుండునో అంతవరకు మనస్సులేదు కాని శాశ్వతముగ మనోనాశనముగుట లేదు.

పాప: పోనీ ఆత్మయైనా, అమనస్కమై యున్నదిగదా?

శాంత: కాదుకాదు. ఏదో సాధర్మ్యముండుటచేతనే మనస్సు ఆత్మను గుర్తించి ఆత్మరూపమగుచున్నది. తిరిగి మనో

రూపం చెందుచున్నది. మనస్సుచే తెలియబడేదికూడా మనోధర్మము కల్గినదే కనుక దానిని కూడ అమనస్కమనరాదు. మనస్సు తన కారణరూపం వహించిందన్నమాట మనోఆత్మలు కార్యకరణములుగా నున్నవన్నా తప్పులేదు.

పాప; ఐతే పంచతన్మాత్రరహితమైన పరిపూర్ణ బరబ్రహ్మ మొక్కటే సహజముగ అమనస్కమై యున్నదన్న మాట సరేనా మనస్సు ఏకాగ్రమై ఆత్మరూపం వహిస్తే, ఆత్మనే నేనై రెండవది లేక ఒక్కటైనే యుంటానన్న మాట!

తాత; మరి నేనో? నా మాట యేమి!

పాప; ఆ మీరే గొప్ప స్వరూపంగదా? మీలో నేనైక్యమై యుంటానన్న మాట.

తాత; క్రొత్తగా ఐక్యము అయినావా? తెలియక పూర్వం వేరుగా నున్నావని అనుకొన్నాను గాని—

పాప; చిత్తం చిత్తం నిన్న మాబామ్మ "గురువు శిష్యుడాయె" శిష్యుడు గురువాయె - గురువు శిష్యులనందు గురు తొక్కటాయె" అని పాటపాడింది. అది విని ఐక్యం పొందాలి కాబోలు ననుకొన్నాను.

తాత; అక్కర్లేదు. గురుశిష్యులు వేరు అనే భావనతొలగి, యిద్దరిలోని గుప్త ఏకరూపమనే భావమారూఢమైతే, వున్నదంతా యేకమగు గురుస్వరూపమే.

పాప; ఆపైన యిక తెలియదగినదేమున్నది స్వామీ?

తాత; ఇక తెలియదగినదేదీ లేదు. అదే తెలివి రూపం. తెలుసుకొనేవాడూ, తెలిసీ తెలియబడేది అంతా అదే.

పాప; ఇక ఆపైన శుద్ధ శూన్యమేనన్నమాట.

తాత; శూన్యమని చెప్పే నీ గుర్తున్నదిగదా! శూన్యమెట్లగును? గనుక శూన్యమన్నా ఆ తెలివే. మహాశూన్యమన్నా ఆ తెలివే.

పాప; అట్టి నా తెలివి మహాశూన్యమైన పిదప నుండేది పరిపూర్ణ పరబ్రహ్మమన్న మాట.

తాత; కాని అది ఉన్నదని చెప్పటానికి నీవూ నేనూ ఏక్కడున్నాము? అపుడే గురుశిష్య రాహిత్యం.

పాప; ధన్యోస్మి దానిని చూడకపోయినా చూచినట్లేవుంది స్వామి తప్పక అది వున్నది ముమ్మాటికి వున్నది.

తాత; వుండజూచుకొనుట అంటే యిదే.

పాప; వుండజూచుకొనుచున్నాను స్వామీ! ఐయితే ఆత్మసాక్షాత్కారమైతే మోక్షమంటారేమిటి స్వామి?

తాత; మనస్సు విషయాక్రాంతమైవుంటే బంధము అసంగమై సాక్షిగా నున్నపుడు మోక్షము. బంధమోక్షములు రెండూ లేనిదే పరిపూర్ణబ్రహ్మము. బంధమోక్షములు రెండూ మనోవికారములే. కనుకనే బంధమోక్షములు మిధ్యేనన్నారు.

పాప; బాగానే అర్థమైంది స్వామీ! నా నిజరూపమైన ఆత్మసాక్షాత్కారం పొంది, అపరిపూర్ణ బ్రహ్మమందు

పునికిగల్గివుంటే జన్మ రాహిత్యం కాగలదు. ఇదేనా పరిపూర్ణ సిద్ధాంతము?

తాత; కాదమ్మా - ఎంతమాత్రము కాదు. పరిపూర్ణ పరబ్రహ్మమందు నిజరూపము లేదు. వుంటే - నీ నిజరూపమూ పరిపూర్ణ పరబ్రహ్మమూ, ఒకటే అవుతాయి. ఇది అదికాదు అది యిదికాదు పరిపూర్ణ పరబ్రహ్మమిదితరమేమిన్నా, అసలు దానిని పరిపూర్ణ మనడానకే వీలులేదు. కనుక నీ స్వరూపం దేనియందు లేదో ఆదే పరిపూర్ణం అది తప్ప రెండోది ఏదీ లేదు. నీ స్వరూపమే అన్ని రూపాలు అవుతుంది కాని పరిపూర్ణ పరబ్రహ్మం మాత్రం కాజాలదు. ఇదీ సిద్ధాంతం.

పాప; అది వుండజూచుకోవడమే అయింది. కానీ ఆ పరిపూర్ణం ప్రత్యక్షంగా తెలియచ్చేదెట్లు స్వామీ.

తాత; అది లేనెరుకకే ప్రత్యక్షం. అంటే ఎరుక లేకపోవడమే ప్రత్యక్షం అన్నమాట, బొందెతో కైలాసం వెళ్ళాలనే భ్రాంతి యెట్టిదో ఎరుకతో పరిపూర్ణము చూడాలనుకోవడం అట్టి భ్రాంతే సుమా!

పాప: అర్థంకాలేదు తండ్రీ! లేనెరుకకది ఎట్లా ప్రత్యక్షమో ఒక దృష్టాంతం చెప్పండి స్వామీ!

తాత: చీకటికి సూర్యుడు ప్రత్యక్షమగునా? సూర్యునిపొడసోకేసరికే చీకటి లేకుండాయె పోతుందా. అట్లని సూర్యుడు లేడని చీకటి పలుకవచ్చునా? అసలు సూర్యుడు ప్రత్యక్షమా? అప్రత్యక్షమా? ప్రత్యక్షమేగదా?

పాప: సూర్యుడు చీకటిని పారద్రోలినట్లు పరిపూర్ణ మెరుకను పారద్రోలునా?

తాత: అబ్బెబ్బె అట్లా అనరాదమ్మా. సూర్యుని పొడ సోకే టప్పటికి చీకటి తనంత తానే లేకుండాపోయినట్లు ఎరుక తనంతట తానే లేకపోవును.

పాప: మరి యిక నాకర్తవ్యమేమి స్వామీ?

తాత: నీ నిజరూపమైన యెరుకను విడవడమె నీకర్తవ్యం

పాప: ఎరుకను నే నెట్లు విడవాలి? విడచి నే నెట్లా బ్రతకాలి?

తాత: (తిరిగి హస్తమస్తక సంయోగం గావించి చెవిలో ద్వాదశి షోడశి వాక్యముల నుపదేశించి) వీనిని కదా జ్ఞప్తియందుంచుకొంటే గురుకృపవలన యెరుక భ్రాంతి రహితమై పరిపూర్ణ పరబ్రహ్మము స్వతసిద్ధమై నిలచును.

పాప: ఎరుకను విడచి నేనెట్లు జీవించాలి స్వామీ?

తాత: ఎరుక ఎక్కడికైన లేచిపోతుందా? దానియందలి సత్యత్వ భ్రాంతి మాత్రమే రహితమగును?

పాప: అర్థంకాలేదు తండ్రీ ఒక్కదృష్టాంతం సెలవీయండి స్వామీ?

తాత: ఎండమావులయందు నీరు లేనే లేదని తెలిసిన తరువాత కూడా ఎండమావులలో యింకనూ నీరు తోస్తూనే వుండునుగదా తోస్తున్నా నీరులేదని యెట్లు దృఢమో అట్లే పరిపూర్ణ పరబ్రహ్మమందు ఎరుక లేనేలేదని

దృఢమగును. దానిలో సర్వభ్రాంతి రహితుడై అశరీర పద్ధతిలో శేషజీవితము సాగించును.

పాప ఆ అశరీర పద్ధతి ఏమో తెలవియ్యండి స్వామీ!

తాత: యీసారి వచ్చినపుడు జెప్పుతాలే తల్లీ!

పాప: చిత్తం! చిత్తం! (పాత నమస్కరించును ఇద్దరూ నిష్క్రమింతురు.)

బాలబోధ

(తొమ్మిదవ రంగము)

పాప: (తాత కెదురేగి పాదములకొరగి నమస్కరించి) రండి స్వామీ! దయచేయండి తమ కొరకే యిన్నిదినములుగా నిరీక్షిస్తున్నాను.

తాత: స్థిరచిత్తోభవ! పూరక నాకొరకు నిరీక్షించుట యేనా, విన్న విషయాలు మనన మేమన్నా చేస్తున్నావన లేదా?

పాప: చిత్తము స్వామీ! మననం చేసినాను. తమ కృపవల్ల సంశయము లేమీ కలుగలేదు.

తాత: ఐతే యిక నాపని తీరినది. పోయిరా నా రా?

పాప అయ్యో అది యేమిస్వామి! అశరీరపద్ధతి యంటిరే! అదేమో తెలపేయండి తండ్రీ అశరీరమనగా యీ దేహమే లేక వుండుట యెట్లు?

తాత మరల మొదటికి వచ్చితివా? శరీరమనగా స్థూలంగా

కానవచ్చే యీ దేహంకాదు సర్వస్వమును గుర్తెరిగే దేదో ఆయెరుకే శరీరం.

పాప: ఆ శరీరం అంటేయేమి స్వామీ?

తాత: ఆ గుర్తెరిగే తెలివిలేనిదే.

పాప: తెలివేలేని ప్రాణులు, జడమైన వస్తువులు, ఎన్ని లేవు? అవన్నీ అశరీరములేనా?

తాత: కేవలం జడమైనదేదీ లేదు. అన్ని ప్రాణులయందు వస్తువులయందు యీ తెలివి ఏదోరూపంలో నుందిగాని, లేకపోలేదని చెప్పలేదా?

పాప: (చెంపలు వేసికొని) చెప్పినారుస్వామీ. శక్తిరూపంగా, మరుపు రూపంలో, పరావాగ్రూపంగా చరాచర జగత్తునందు యెరుక వున్నది. ఐతే ఆత్మకుకూడా గుర్తెరిగే శరీరంవున్నదా?

తాత; పిచ్చితల్లి! ఆత్మే గుర్తెరిగే శరీరమమ్మా!

పాప; పరమాత్మయందుకూడా యీ గుర్తెరిగే శరీరమున్న దన్నమాటే! అది యేమి పనిచేస్తోంది.

తాత; దానిసంకల్పము వల్లనే సృష్టిస్థితి లయములు జరుగుచున్నవి. అదియే సర్వశరీరములయందు గుర్తెరిగే శరీరముగా నున్నది.

పాప; యీ స్థూలశరీరములయందు గుర్తెరుగే శరీరమున్నది గదా! అట్లే పరమాత్మయొక్క గుర్తెరిగే శరీరాన్ని ఆవరించిన స్థూలశరీరమేది;

తాత; అసాధ్యురాలవమ్మా! అదేనమ్మా మూలప్రకృతి, కనుక యీ జీవేశ్వర జగత్తంతా దాని స్థూల శరీరమే తల్లీ!

పాప; మూలంలేని మా గుర్తెరిగే శరీరం యేమీ లేదనుకుంటూ సకలకర్మలు చేసుకొనుచుండుటే ఆ శరీర పద్ధతి అనుకొంటాను.

తాత; ఏమీ లేదనుకొన్నప్పుడు గుర్తెరిగె శరీరం వున్నట్టూ లేనట్టు! ఏమీ లేదనుకుంటూ చేసేవారికి ఎరుక మరీ గట్టిగ వుంచమన్నారు. దీక్షితులవారు.

పాప; మరి యెట్లా స్వామీ?

తాత; లే నెరుకతో పరిపూర్ణ పరబ్రహ్మమును కనిపెట్టి ఎరుకను విడచితే పరిపూర్ణ పరబ్రహ్మము స్వతస్సిద్ధమై నిలచును. అపుడే ఎరుక నేకలనుండి మేలుకొన్నట్లగును. అట్టి మేల్కలో చేసే సకల వ్యవహారముల పుణ్యపాప సంస్కారములతఃకరణ కంటవు. సర్వవాసనారహితమైన అంతఃకరణ వుండియు లేనట్లే. కర్మలు చేసినా చేయనట్లే. ఇదేఆ శరీరపద్ధతి నవలంబించుట ఇదియే కర్మ

కాశము. (ఫలము లంటకుండ కర్మలు చేయు నేర్ప తనము) ఇది సాధించుటే నైష్కర్మ్యసిద్ధి.

పాప: నైష్కర్మ్య సిద్ధియంటే ఏమిటిస్వామీ?

తాత: కర్మరాహిత్య స్థితికలుగుట

పాప: కర్మలుచేయుట మానివేసి కూర్చొంటే సరిపోదా దానికి యీ గొడవంత ఎందుకుస్వామీ!

తాత: కర్మ సన్యాసము (అనగా కర్మలు విడుచుట) సర్వ సంగ పరిత్యాగముచేసిన సన్యాసులకుకూడా సాధ్యము కాదు. ఇక గృహస్థుల మాట వేరే చెప్పవలెనా? ప్రాణము చలన స్వరూపము. వుఛ్వాస విస్వాసలు జరిగి నంత కాలము కర్మ జరుగుట తప్పదు? గాలిపీల్చుటదో యొక కర్మ.

పాప: అయితే ప్రాణచలనము నరికట్టి సమాధి నిష్టలో కూర్చుంటేనో?

తాత: అప్పుడు కూడా శరీరంలో చలనము లేకపోలేదు. గోళ్ళు వెంట్రుకలు పెరుగుచునే యుండును. మరిన్ని సమాధి నుంచి ఎప్పుడు లేస్తే సర్వకర్మలూ అవసరమై. సర్వ భ్రాంతులు మరల కలుగుచునే వుండును. సర్వభ్రాంతు లకు మూలం, మూలంలేని యీ గుణత్రిగ శరీరం అన్నారు. దీక్షితులవారు కనుక దాని రహిత స్థితిని

గుర్తెరిగి అట్టి మేల్కలోనున్న వారికి తప్ప భ్రాంతి రహితం కాదు.

పాప: ఆత్మస్వరూప సాక్షాత్కారముపొంది అదే తన నిజ రూపంగా గుర్తించి అంద్వైక్యముపొంది వానికి కూడా భ్రాంతిరహితం కాదుకదా?

తాత కాదు తల్లీ కాదు. భ్రాంతిమూలమును గుర్తించిన వాడే అయినాడు కాని అతడు భ్రాంతిరహితం చేరు కొనలేదుగదా?

పాప అన్నిటికి మూలమైన యీ యొకట లేదని ధృవం చేసుకొనిన, సర్వకార్యములు చేస్తూ ప్రభ్రాంతి లేక వున్నవాడే అశరీర అని అతని వునికియే అశరీరపద్ధతి అనీ, అర్ధమైంది. కాని అతడు చేసియే చేయనివాడు వుండియు లేనివాడు అన్నారు. అది యెట్లో అర్థం కాలేదు దృష్టాంతములు చెప్పితేకాని సందేహం తీరదు స్వామీ.

తాత: ఇదివరకు యెండమావుల దృష్టాంతం చెప్పినానుగా, నీవున్నట్లు తోచినా నీవులేదుగా, అనేక దృష్టాంతాలు చెప్పబడ్డాయి. ఒకటంకెవేసి దానికి వెనుక ప్రక్క సున్నాచుట్టితే ఒకటి వున్నట్లా లేనట్లా? వుండి యున్న ప్పటికీ లేనట్లేగదా భర్తలేని శ్రీ ముఖ సౌంద

ర్యమూ అడవినిగాచిన వెన్నెల. యెవరి ఆనందము కొరకు వున్నట్టు? అవివున్నప్పటికీ లేనిదానితో సమానమేగదా! వానినవుడు ఏ కోరికలు బాధిస్తాయి. గొప్ప ఐశ్వర్యము వచ్చినట్లు కలగని మేల్కొన్న వానికి కలలో దోచిన కలిమి జాగ్రదవస్తలో ఏమైనా ఫలానుభవమునకు వచ్చునా? అట్లే గురుప్రబోధచే మేల్కొన్నవాడు బ్రతికియుండియు, చచ్చినవాడే సకల కార్యములు చేయుచునేవున్నా చేయనివాడే!

పాప: దృష్టాంతములు బాగానే వున్నాయి కాని నిప్పు లే లేదనుకొన్నా వుందనుకొన్నా చేయివేస్తే కాలదా స్వామీ!

తాత: అవునమ్మా! నిప్పు నిజంగా వున్నపుడు లేనేలేదనుకొని చేయివేస్తే కాల్చదామరి? పరిపూర్ణ పరబ్రహ్మమందు నిజంగా యెరుక వుంటే నిప్పుకాల్చినట్లు కర్మానుభవమునకు కారణమౌతుంది. కాని నిజంగానే లేకపోతే ఎట్లా ఫలానుభవం కనుగుతుంది?

పాప: పరిపూర్ణమందు అసలు యెరుక లేనేలేకపోతే వున్నదని భ్రాంతిలో నున్నవాళ్ళనిమాత్రం ఎందుకు బాధిస్తుంది తండ్రీ?

తాత: చెట్టుపై నిజంగా భూతంలేదు. కాని వున్నట్టు అది తనమీదకు దూకినట్లు భయభ్రాంతులు చెందినవానినే

బాధిస్తుంది కాని ఎట్టి భయభ్రాంతులు పొందనివానిని బాధించదుగదా!

పాప: ధన్యోస్మి ఇపుడు సందేహ నివర్తి అయినది. ఆ అశరీరి ఎట్లా వుంటాడు? వాని ప్రవర్తన యెట్లావుంటుంది! కొంచెం తెలపీయండి స్వామీ!

తాత: వారితో వుంచవలె. వారు నడిచేటప్పుడు భోజనం చేసేటపుడు కూడావుండి గమనిస్తే తెలుస్తుందన్నారు దీక్షితులవారు.

పాప: ఐతే తమరు అశరీరులు కనుక తమతో వచ్చేస్తాను స్వామీ!

తాత: కొంపతీసేవు పో! నీవు వివాహం చేసుకున్నాక మీ వారితో కలసి వద్దువుగానిలే! అశరీరుని స్థితిని కృష్ణదాసుదారు వర్ణించినారుగా, చెప్తావిను.

పాప: చెప్పండిస్వామీ! అట్టి అశరీరుల వునికివిన్నా పుణ్యమే.

తాత: ఎరుక భ్రాంతియందున్న వానికి పుణ్యపాపాలు అంటుతాయి. ఎరుక విడచినవారికి పుణ్యపాపములు అంటవుగదా!

పాప: ఎందుచేత స్వామీ?

తాత: పుణ్యపాపాలు దేనికంటుకుంటాయో అట్టి అంతఃకరణాయే గురుకృపవలన లేకుండా చేసుకుంటే యిక దేనికంటుతవి?

పాప: ఒకదృష్టాంతం చెప్పండి స్వామీ!

తాత: యిల్లుకూలగొట్టి అందులో ఎలుకలు పందికొక్కులు ఎక్కడుంటాయి?

పాప: అర్థమైనది తండ్రీ! మరి అశరీరి వునికి ఎట్లావుంటుందో చెప్పండి స్వామీ!

తాత: ఏ కార్యముచేసినా తాను కర్తగాదనే భావంలో వుంటాడు. ఫలాసక్తి లేకుండా కర్మలు చేస్తాడు. యిష్టా యిష్టములు (రాగద్వేషములు) వుండనే వుండవు దేని కోసము పరుగెత్తడు అట్లని కావలసిన పని సాధించుటకు కృషిచేయక మానడు సుఖదుఃఖములకు స్తుతి నిందలకు పొంగడు, క్రుంగడు.

పాప: అది యెట్లసాధ్యము తండ్రీ!

తాత: ఝంఝూమారుతము వీచినపుడు యిటూనటూ వూగిస లాడినా దర్భగడ్డికి వేళ్ళపట్టు సడలదు. నదిపొంగి ముంచివేసినాప్రవాహం తగ్గేసరికి యధాప్రకారం నిలచి వుండును. అట్లనే అశరీరి అంతఃకరణ స్థిమితంమాత్రం యెన్నడూ వీడడు. భుక్తిముక్తిక్రియల రెంటియందునూ సంగముగాని అసంగముగాని యుండదు. పరిపూర్ణమే యున్నదని తానశరీరినవి విర్రవీగడు. అనవసర ప్రసంగ ములు చేయక పరిపూర్ణత దనరుచుండును.

పాప: అట్టి అఖండస్థితి నాకెన్నటికేనా వస్తుందా స్వామీ? ఎట్లా వస్తుందో స్వామీ శెలవీయండి.

తాత: ప్రథమంలో, తనతో సహా సర్వమూ గురుమయమనే భావన దృఢం కావాలి. యిందుకు గురుభక్తి, గురు నిష్ఠా సాధనములు ఆపిదపగాని పూర్ణబోధ అలుకదు. అపుడు అశరీర పద్ధతి అప్రయత్నముగా సహజంగానే వృద్ధిచెందగలదు. చాలు యిక వెళ్ళివస్తాను.

పాప: ధన్యోస్మి (తాత పాదములకు మోకరించి నమస్కరించి) గురు మంత్రానుష్ఠానమును విడువక సర్వదా నిష్ఠయందుండి త్రికరణ శుద్ధిగా కాలక్షేపము చేస్తాను నన్ను రావద్దన్నరుగా! తమరే యీదీనురాలిని మరువక పదేపదే వచ్చి చూచి పోతూండండి స్వామి!

(యిరువురు నిష్క్రమింతురు)

ప్రాప్తిస్థానము

1. శ్రీ దయానంద రాజయోగీంద్రులవారు

నెం. 4-1-96 రాజయోగాశ్రమం

పాతబోయిన గూడా

సికిందాబాద్ 500 003.

అ ప్పాజి

2. యిలపకుర్తి వీరవెంకట రామచంద్రరావు

4 వ వార్డు, నర్సాపురం

ప.గో॥జిల్లా. 534 275